

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VI legislatura

Any 2006

Núm. 83

Presidència del Molt Honorable Sr. Pere Rotger i Llabrés

Sessió celebrada dia 7 de març del 2006

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 1462/06**, de l'Hble. Diputada Sra. Patrícia Abascal i Jiménez, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a aportació econòmica a Yanko. 4274
- 2) RGE núm. 1460/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Pere Sampol i Mas, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a signatures contra l'Estatut d'Autonomia de Catalunya. 4275
- 3) RGE núm. 1463/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Celestí Alomar i Mateu, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a informe Hispalink (I). 4276
- 4) RGE núm. 1464/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a informe Hispalink (II). 4277
- 5) RGE núm. 1465/06**, de l'Hble. Diputada Sra. Francina Armengol i Socias, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a informe Hispalink (III). 4278
- 6) RGE núm. 1469/06**, de l'Hble. Diputada Sra. Assumpta Vinent i Barceló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a repercussió de la nova estratègia balear de prevenció i gestió de residus perillosos. 4280
- 7) RGE núm. 1470/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Marí i Tur, del Grup Parlamentari Popular, relativa a acords de col·laboració
-

signats a FITUR.

4280

8) RGE núm. 1473/06, de l'Hble. Diputat Sr. Eduardo Puche i Castillejo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a projectes de la Fundació Biodiversitat en col·laboració amb la Conselleria de Medi Ambient. **(Retirada).**

4281

9) RGE núm. 1474/06, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Miquel Fernando Mayans i Serra, del Grup Parlamentari Popular, relativa a restauració forestal de la Serra de Morna d'Eivissa.

4281

10) RGE núm. 1461/06, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Ramon i Juan, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a projectes d'autovies a Eivissa.

4281

11) RGE núm. 1471/06, de l'Hble. Diputat Sr. Jaume Ricard Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari Popular, relativa a certificats d'acreditació de formació professional laboral.

4282

12) RGE núm. 1472/06, de l'Hble. Diputada Sra. Carme Feliu i Álvarez de Sotomayor, del Grup Parlamentari Popular, relativa a ajuts a pares i mares de fills petits que hagin de reduir la seva jornada laboral.

4283

II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 6763/05, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a posada en marxa de la ràdio i televisió autonòmica IB3.

4284

III. MOCIÓ RGE núm. 1047/06, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a Pla sociosanitari del Govern de les Illes Balears, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 5466/05.

4294

IV. Debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 8610/05, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a Llei de mediació familiar.

4299

V. Liquidació del pressupost del Parlament de les Illes Balears de l'exercici 2005.

4307

Declaració institucional pel Dia Internacional de la Dona Treballadora.

4308

EL SR. PRESIDENT:

Bon dia senyores i senyors diputats. Si els sembla bé començarem la sessió plenària d'avui. El primer punt de l'ordre del dia consisteix en el debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 1462/06, de l'Hble. Diputada Sra. Patricia Abascal i Jiménez, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a aportació econòmica a Yanko.

Primera pregunta RGE núm. 1462/06, relativa a aportació econòmica a Yanko, que formula la diputada Sra. Patricia Abascal i Jiménez del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. ABASCAL I JIMÉNEZ:

Gracias, Sr. *President*. Sr. Conseller, el informe presentado por los acreedores concursales nos muestra una empresa, Yanko, con unas pérdidas desorbitadas, sin actividad productiva, sin liquidez para hacer frente al pago de los salarios y del material necesario para poder fabricar zapatos. Sin capacidad de financiación, ni por parte del accionista mayoritario, ni de ninguna entidad financiera, lo que supone que no paga ni los préstamos, ni la ampliación de capital. En resumen, una empresa en bancarrota que no tiene posibilidades de continuar.

Las conclusiones que presentan son: cierre de la fábrica y outlet de Lluçmajor, esto conlleva a la desaparición de Yanko en este municipio. Cierre parcial de la fábrica de Inca. El despido de 150 personas y la aportación de 1 millón de euros, con la amenaza del cierre total si no se consigue.

Ante esta situación le preguntamos, ¿tiene previsto el Govern realizar alguna aportación económica a la empresa Yanko?

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Comerç i Indústria.

EL SR. CONSELLER DE COMERÇ, INDÚSTRIA I ENERGIA (Josep Juan i Cardona):

Moltes gràcies, Sr. *President*. Bé, jo havia vist Sra. Diputada que la pregunta no era si teníem previst fer alguna aportació, era si pensàvem aportar 1 milió d'euros perquè l'empresa perquè l'empresa quedi a Mallorca, no és el mateix.

Miri, en primer lloc vostè interpreta, ho dic amb tota humilitat, malament els texts. És a dir, allò que han presentat els administradors no és un informe, és una sol·licitud del tancament parcial de l'empresa, per poder mantenir l'empresa en funcionament, fins que aquesta pugui, o bé ser liquidada o

ser comprada per algun adquirent. I allò que diuen és que seria convenient finançar la proposta que fan fins a 1 milió d'euros. Això és el que hi ha en aquest moment, es sol·licita al jutge, per poder tancar parcialment aquesta empresa.

Estam esperant l'informe definitiu dels administradors per veure què és el que s'ha de fer. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. ABASCAL I JIMÉNEZ:

Gracias, Sr. President. Sr. Conseller, llevamos varios meses ya con el tema de Yanko y usted siempre ha contestado exactamente lo mismo, "vamos a esperar". El caso es que a día de hoy este informe, porque admite unas conclusiones en el punto número 7 y además, suplica al juzgado que se lleven a cabo una serie de actuaciones. Por lo tanto, algo de peso tiene que tener este informe de los acreedores concursales. Pues bien, este informe es mucho peor que el expediente de regulación que en un principio planteaba la empresa Yanko. Insisto, aquí se plantea el cierre de una fábrica, la de Lluçmajor, el cierre parcial de Inca, el despido de más de 150 personas y una aportación de 1 millón de euros, Sr. Conseller.

Ustedes, el Govern balear del Partido Popular, llevan ya invertidos en esta empresa 6,4 millones de euros, los últimos 3 millones para la compra de una fábrica en la península, que al final la vamos a tener que pagar todos los contribuyentes de estas islas Sr. Conseller. Tal y como demuestra este informe y el balance de situación, la empresa está prácticamente en bancarrota y con una pérdidas descomunales. Por lo tanto, eso significa que se tiene que hacer algo y si ésta va a ser una aportación de 1 millón de euros estamos perdidos, porque esto va a significar que ante esto se tenga que primero atender lo que piden los sindicatos y sobretodo, proteger el máximo número de puestos de trabajo, que en definitiva es lo que interesa. Al final Yanko se marchará a Barcelona y a la India y aquí nos quedaremos con una producción residual y nos habrá costado a los ciudadanos de estas islas 6,4 millones de euros. Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE COMERÇ, INDÚSTRIA I ENERGIA (Josep Juan i Cardona):

Sr. President. Sra. Diputada, no sé d'on treu aquests 6,4 milions d'euros, sincerament no ho sé. El Govern de les Illes Balears no ha donat un cèntim a Yanko, excepte les ajudes ordinàries que es donen a qualsevol empresa, dins els plans de campanya normal, que evidentment i vostè ho sap, pel decret de mínims no poden passar mai de 100.000 euros en 3 anys. Per tant, neg públicament que el Govern de les Illes Balears hagi aportat 6,4 milions d'euros a Yanko, o a qualsevol empresa d'aquesta comunitat. S'ha equivocat, entenc que s'ha

equivocat, perquè no puc creure que afirmi això conscientment sabent que és mentida.

Miri, el que ha fet el Govern de les Illes Balears és avalar un crèdit amb una garantia hipotecària per aquest crèdit de 3 milions d'euros. Hi ha una petita diferència de 3 a 6,4 i a més, no s'ha entregat un cèntim. Nosaltres hem avalat un deute i aquest crèdit té un contra-aval hipotecari per valor de 13. I a més, no se li ha ocorregut pensar que és una bona manera de travar una empresa aquí?

Gràcies, Sr. President.

I.2) Pregunta RGE núm. 1460/06, de l'Hble. Diputat Sr. Pere Sampol i Mas, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a signatures contra l'Estatut d'Autonomia de Catalunya.

EL SR. PRESIDENT:

Segona pregunta RGE núm. 1460/06, relativa a signatures contra l'Estatut d'Autonomia de Catalunya que formula el diputat Sr. Pere Sampol i Mas del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Fa unes setmanes unes persones, suposadament del Partit Popular, entraren en el local de l'Associació de Persones Majors de La Vileta, en paraules seves, "per recollir firmes contra l'Estatut de Catalunya". I afegiren: "firmau perquè si s'aprova aquest estatut tots els doblers aniran a Catalunya i vos prendran les pensions".

Coneix el Govern que s'estan realitzant aquestes pràctiques dins locals subvencions per l'Administració? I si ho coneix, què pensa fer?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Vicepresidenta del Govern.

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. No ho coneixem i a més no ho acceptàriem en cap cas. Sí que coneixíem una campanya que va fer un partit a nivell estatal traient un doberman, anunciant als electors que si votaven el nostre partit no cobrarien les pensions. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula Sr. Diputat.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Miri Sra. Vicepresidenta, vostè aquí hagués pogut afirmar que obriria una investigació i que obriria un expedient a les

persones que en nom del seu partit fan aquestes pràctiques. No ho ha fet.

Jo ara li diré que tota aquesta campanya és una vertadera infàmia perquè pretén enfrontar uns ciutadans contra uns altres ciutadans de l'Estat. Si a més a més, amenacen persones majors ja no té nom. Vostès han fet de la política mentida, crispació, amenaces, por... I sincerament, qui per un grapat de vots és capaç de fer por a les persones més grans no mereix estar dins el lloc democràtic.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Vicepresidenta.

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. Per poder fer afirmacions com la que ha fet vostè dins un estat democràtic, han de venir amb més proves que la seva paraula Sr. Diputat. Per tant, ni ho consentim, ni ho consentiríem en qualsevol cas.

Però aquest interès que té vostè per investigar, m'hagués agradat que l'hagués tengut quan hi va haver falsificacions de les al·legacions al Pla de carreteres, no hi va haver cap interès per investigar aquest tema i a més, ho justificaven. Per tant, si se vol ser seriós i legal s'ho ha de ser en tot.

En qualsevol cas, en un tema tan important com és l'ordenació territorial, allò que se demana no és en cap cas contra l'Estatut de Catalunya, sinó saber si vertaderament volem autonomies de primera o de segona, si volem que imperi el principi d'igualtat entre totes les comunitats autònomes i si volem fer efectiu el principi de solidaritat.

La resposta és que avui, així com està plantejat el debat territorial, plantejat per cert i curiosament pel President del Govern d'Espanya amb un portaveu de l'oposició, tenim una ordenació territorial que pot fabricar una Espanya amb sistemes d'immigració diferents, segons visqui un immigrant. Sistemes diferents de gestió de ports i aeroports, segons allà on visquin els espanyols. Sistemes diferents en relació a l'espai radioelèctric, segons allà on visquin els ciutadans. Models judicials diferents, segons allà on visqui la ciutadania. Inversions assegurades per a unes comunitats sí i per a les altres no. En definitiva, amb un tema de finançament del qual no se'n vol parlar en el Consell de Política Fiscal i Financera.

Per tant, la pregunta que feim és si a Espanya som tots iguals i si ha d'haver autonomies de primera i segona. En aquest sentit, quasi 3 milions d'espanyols aposten per aquest principi d'igualtat.

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

I.3) Pregunta RGE núm. 1463/06, de l'Hble. Diputat Sr. Celestí Alomar i Mateu, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a informe Hispalink (I).

EL SR. PRESIDENT:

Tercera pregunta, RGE núm. 1463/06, relativa a informe Hispalink que formula el diputat Sr. Celestí Alomar i Mateu del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. ALOMAR I MATEU:

Gràcies, Sr. President. Hispalink en el seu informe del 2005, un cop més, confirma que la construcció ha estat el motor del creixement econòmic de les Illes Balears aquests dos darrers anys. Això no és sostenible ni és bo.

A nosaltres ens agradaria saber Sr. Conseller, a més d'amagar les evidències i de donar la culpa a l'adversari polític, quines són les mesures que pensa prendre el Govern, o que ha pres el Govern perquè el sector serveis torni ocupar el paper protagonista i capdavanter dins l'economia de les Illes Balears?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Economia i Hisenda.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Lluís Àngel Ramis d'Ayreflor i Cardell):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Diputat, el sector serveis està liderant qualitativament i quantitativament el creixement a les Illes Balears. Les seves informacions són incorrectes. Al PIB de les Illes Balears el primer sector que aporta és el de serveis, amb 16.000 milions d'euros, seguit de l'altra, construcció, amb 1.600 milions d'euros.

A nivell de creixement, el creixement del sector serveis enguany ha estat d'un 2,4%, quan el creixement mitjà ha estat del 2,2%. Per tant, està liderant ja el creixement a l'economia de les Illes Balears, a diferència d'allò que passava en els anys del pacte de progrés i que era la construcció.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. ALOMAR I MATEU:

Moltes gràcies. Sr. Conseller, no estic parlant de l'aportació que fa al PIB un sector o l'altre, és evident que és el sector serveis el que fa més aportació. Estic parlant del creixement i les xifres que vostè me dona no coincideixen per res amb les d'Hispalink, allà on el creixement del sector serveis és d'1,9; el creixement del sector de la construcció és de 4,5 i el creixement de l'economia balear és del 2,5. Me dirà que d'aquestes deduccions, o d'aquestes xifres, mai se pot deduir que sigui el sector serveis el que sigui el motor del creixement. És clarament el sector de construcció.

Però el problema en què vostès se troben és que, a part de donar la culpa a l'adversari o amagar les xifres, o la realitat, com és evident que vol fer en aquests moments, és que no solucionen cap problema, és això el que en realitat ens preocupa. És a dir, estan apareixent problemes estructurals dins l'economia de les Illes Balears i vostès no solucionen cap problema. Nosaltres és això el que volem denunciar, perquè conjunturalment l'economia pot estar estirada per la construcció, de fet vostès han fet obra pública i Hispalink ho diu, és l'obra pública la que està remarcant que sigui la construcció que estiri del creixement econòmic.

Això conjunturalment és possible i ho estan fent, però no és sostenible i que és allò que jo li deia abans. En el futur com a política a llarg termini no se pot mantenir. I vostès el que han de marcar són polítiques per anar a solucionar problemes estructurals i això no ho fan. El que realment s'està demostrant, amb tota la seva política i la seva falta d'eficàcia per afrontar els problemes, és que són un Govern ineficaç. I això és l'única (...), vostès són un Govern d'ineficaços.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Lluís Àngel Ramis d'Ayreflor i Cardell):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, faltar tant a la veritat ja és massa. És a dir, vostè que parla del tema d'Hispalink. L'any 2002 Hispalink donava un creixement a les Illes Balears del 2,2, la Conselleria d'Hisenda del Govern, el qual vostè pertanyia, donava un 3,5 i se va créixer un 1%. Per tant, de previsions d'Hispalink no hi entrarem, entrarem en temes reals. Podríem analitzar molt més les previsions, la previsió de la CAEB en el tema de serveis per a l'any 2005 és del 2,5%, també superior a la mitjana.

Per tant, el conjunt de previsions dóna que el sector serveis està per damunt la mitjana i precisament no hem de donar tota la fiabilitat a Hispalink, ja hi entrarem més endavant si volen. Quines són les realitats d'aquest tema? Miri, el sector serveis tenia a 31 de desembre del 2005, 18.000 afiliats més que un any abans, la construcció que vostè (...), només 6.500. Per tant, l'any 2005 els serveis varen ser la locomotora en creació de llocs de feina, 3 vegades més ocupació que el sector de la construcció, que vostè diu. Dos de cada tres llocs de feina s'estan creant en el sector serveis, és a dir, no faltem a la veritat.

Evidentment, la política turística va molt millor, els ingressos turístics creixen, les previsions de reserves milloren, ara veurem a l'ITB els resultats, però les previsions són bones. L'atur baixa en el sector serveis, especialment han baixat en aquest mes de febrer en 1.749 persones, fins i tot en el mes de febrer baixam l'atur, cosa que no passava quan vostè era conseller de Turisme. És a dir, el 72% del descens de l'atur se

dóna el sector serveis i diuen que el sector serveis no estira. No perquè repeteixin més aquest tema diuen una veritat major.

Quines són les mesures que han fet possible el canvi de tendència en el sector serveis i especialment en el sector turístic? Miri, restablir el clima de confiança amb el sector empresarial de les illes, la millora de relacions amb els majoristes de viatges...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

I.4) Pregunta RGE núm. 1464/06, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a informe Hispalink (II).

Passam a la quarta pregunta RGE núm. 1464/06, relativa a informe Hispalink que formula el diputat Sr. Antoni Diéguez i Seguí del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, tres anys de Govern Matas i en tres anys Balears a la cua del creixement, mentre l'economia espanyola té xifres de rècord. Ja no li deman Sr. Conseller qui té la culpa, perquè vostès la repartiran al pacte de progrés, Guifré, el pilós, i si s'escau a Viriato.

Però no em podrà negar que qualche cosa tindrà a veure la política del Sr. Matas, perquè 3 anys que governa, 3 anys som els darrers en creixement a Espanya. Què té a veure la política del Sr. Matas Sr. Conseller?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Economia i Hisenda.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Lluís Àngel Ramis d'Ayreflor i Cardell):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diéguez, el que li vaig dir fa quinze dies, no vull més demagògia en aquests aspectes. És a dir, la política del Sr. Matas ha permès la recuperació econòmica, Balears està creixent tres vegades més que amb el Govern del pacte. Les dades que vostè dóna són avui totalment falses. Per tant, li dic que no va pel bon camí, l'economia no és el seu fort. I insistesc que no és per aquí per on vostè ho pot demostrar.

Per tant, la política econòmica d'aquest Govern està donant resultats i resultats molt positius. És a dir, vostè convendria que s'estudiés més les preguntes.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gràcies, Sr. President. Ja ho hem dit, el pacte de progrés, Guifré el pilós, Viriato, Hispalink, tots tenen la culpa. Era falsa o no Sr. Conseller? Ho era o no ho era?

Miri, l'Administració del Sr. Matas és com una plaga bíblica, economia que toca, economia que destrossa. No és nou d'ara, encara estam pagant a les Balears els deutes del Pla Mirall del primer mandat del Sr. Matas. I en aquest segon mandat el Sr. Matas ja ha hagut d'anar a París per hipotecar-nos per 30 anys més, 30. Mai a Espanya l'economia havia anat millor, mai els comptes de l'Estat havien tengut un superàvit com el d'enguany. I com aprofita el Govern aquesta etapa de creixement? 3 anys Matas, 3 anys al darrer lloc, 3.

Els petits negocis tanquen per milers, el turisme ha deixat de ser el motor de l'economia. La construcció d'autopistes amenaça les illes amb el fantasma de la urbanització definitiva, vostè ho sap, perquè les autopistes no són un fi en si mateix sinó les venes que donaran sang a la urbanització total i cada dia està més a prop. A partir d'ara no hi haurà lloc prou lluny per no ser urbanitzat.

Miri, ni estimen la seva terra, ni estimen els seus habitants. Només estimen els seus amics, que de cada vegada tornen més rics, els de Costa Nord, els de Son Espases, els d'Eivissa, els de l'Opus Dei, els *Legionarios de Cristo*, no tenc temps per anomenar-los a tots. Balears cada vegada pitjor, els seus amics de cada vegada més rics. Això és el Govern Matas.

Per què no tracten els ciutadans de Balears com si fossin els seus amics Sr. Conseller?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Lluís Àngel Ramis d'Ayreflor i Cardell):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, vostè fa les preguntes tard i malament. Vostè fa les preguntes tard perquè jo crec que ha agafat una notícia d'un diari de fa tres anys, un diari del juny del 2003. "Balears se situa per tercer any consecutiu a la cua del creixement nacional". "*Los gurús d'Hispalink vaticinan...*", diari de fa tres anys, això és la notícia que vostè ha agafat.

I per què les preguntes malament? Perquè ja li he dit que el tema de l'economia no és el seu fort. Dades oficials del ministeri, jo no vull xerrar de les dades d'Hispalink, si vostè s'hagués estudiat els temes... Dades oficials del Ministeri d'Economia, tal vegada a vostè li sona el Sr. Solbes, sap qui és? Esper que sàpiga qui és. L'Institut Nacional d'Estadística, comptabilitat regional de l'any 2000, sap què és o no? Per això fa les preguntes malament.

En el Fòrum d'economia, del passat cap de setmana, és a dir, dades del Ministeri d'Economia, comptabilitat regional de l'any 2000, l'any 2002 Espanya creixia un 2,7%, governava el pacte, Balears un 1%. Un diferencial d'un 1,7%. Any 2003, un 3% Espanya, Balears un 1,3%, un diferencial de l'1,7%. Any 2004, primer any de Govern del Sr. Matas i que vostè critica tant, Espanya 3,1 i les noves dades de la comptabilitat regional

donen a Balears un 2,5; un diferencial de només un 0,6. Vostès fa les preguntes tard i malament, l'any 2004 ja vàrem créixer un 2,5%. Per tant, tot el que vostè diu és fals totalment.

És a dir, amb aquest any del Govern del Sr. Matas ja tenim unes dades que ja no ens situen en el lloc de cua. Resulta que l'any..., està aquí, ho vegi. L'any 2004 la darrera comunitat és Astúries, amb un 2,5 com Balears, però amb una dècima menys. Per tant, està a la cua una comunitat socialista.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

1.5) Pregunta RGE núm. 1465/06, de l'Hble. Diputada Sra. Francina Armengol i Socias, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a informe Hispalink (III).

Cinquena pregunta RGE núm. 1465/06, relativa a informe Hispalink que formula la diputada Sra. Francina Armengol i Socias del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Armengol.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Gràcies, Sr. President. Per insistir en una qüestió que des del Grup Parlamentari Socialista ens preocupa i és el model de creixement econòmic que està impulsant el Govern del Partit Popular des de què governa amb majoria absoluta aquí a les Illes Balears. En un moment allà on hi ha un gran creixement econòmic a Espanya, les Illes Balears estam en uns creixements baixos, de fet i segons aquest informe d'Hispalink estam en el darrer lloc.

Sr. Conseller, sense voler discutir intensament aquest informe, sinó plantejant un problema seriós i que jo crec que vostè reconeixerà en aquesta tribuna, allò que ha fet el Govern del Partit Popular per reactivar l'economia a les Illes Balears ha estat posar moltíssima obra pública en funcionament, tota de cop al mateix temps i reactivar la construcció privada d'una forma espectacular a les illes de Mallorca i Eivissa. Això Sr. Conseller i des de diferents àmbits de li ha dit sempre que és pa per avui i fam per demà. Per tant, el model econòmic que vostès estan impulsant aquí a les Illes Balears és un model sense futur.

Per tant, li volem demanar què pensa fer en aquelles qüestions que són vertaderament problemàtiques per a les Illes Balears? El tema de les segones residències, el model del tot inclòs que dificulta molt el futur de l'oferta complementària a les Illes Balears. Per què no aposten definitivament per la qualitat en el sector turístic que ens donaria possibilitats de futur? Què pensen fer amb el tancament de tants de comerços com hi ha hagut a les Illes Balears durant aquesta legislatura? Problemes a les indústries importants, com pot ser Yanko, o Majorica.

Per tant, davant aquest model de creixement econòmic, davant aquests problemes estructurals vostès han estat

incapaços de prendre cap iniciativa política. Li demanam si pensen redreçar aquesta situació?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Economia i Hisenda.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Lluís Àngel Ramis d'Ayreflor i Cardell):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, discrepància total, el que vostè diu és totalment fals, ja li demostrat que l'any 2004 ja creixiem més que altres comunitats autònomes o en el mateix nivell.

Aquest Govern no se preocupa ara del tema d'Hispalink, se preocupa... Dia 1 de juliol del 2003, quan ens vàrem trobar una economia aturada, hi havia una absència total de política econòmica per l'anterior Govern. Hem actuat estratègicament des d'aquell moment, no esperant informes d'Hispalink que no ens mereixen cap confiança, sinó actuant estratègicament des d'aquell dia. Hem apostat per incrementar el pressupost d'educació en un 40% més de pressupost, un 40% més de pressupost en la sanitat, increment de R+D+I en un 200% de pressupost, una política de social amb 12 noves residències, infraestructures en transport públic, metro, carreteres, infraestructures en medi ambient.

Aquestes són les apostes estratègiques que fa el Govern de les Illes Balears, no d'avui mitjançant un informe d'Hispalink, vostès se'n donen compte avui, sinó des de l'1 de juliol de l'any 2003.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Gràcies, Sr. President. Jo no desqualificaré cap informe fet per les universitats espanyoles, ni molt manco és la meua intenció. Sr. Conseller, vostè reconeixerà aquí que el creixement econòmic que vostès impulsen, ja hi creien en l'època del President Cañellas, és amb el creixement de la construcció privada i pública, és allò que han fet i convertir les Illes Balears en la segona residència d'Europa. Això era el seu objectiu fa molts d'anys i segueix sent la política que estan plantejant aquí a les Illes Balears. I jo li dic que això és pa per a avui i fam per a demà. Li han dit des de molts àmbits de diferents llocs.

Nosaltres li demanam, apostin per la qualitat, donin doblers, posin doblers públics per fer reconversions hoteleres i per invertir en la protecció del nostre territori, perquè això és allò que ens garanteix el futur. Facin un pla específic de l'oferta complementària. Apostin per la recerca i el desenvolupament. Apostin per la formació dels recursos humans. I sembrin bases

de futur per redreçar el nostre model econòmic, perquè tinguem futur per als nostres fills i néts a les Illes Balears.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Lluís Àngel Ramis d'Ayreflor i Cardell):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, m'alegr que vostè no coincideixi amb l'opinió del Sr. Sebastián, assessor del president Zapatero, que aposta pel model residencial. En un tema estam d'acord.

Vostè està faltant totalment a la veritat. El creixement econòmic a les Illes Balears..., que creixi el PIB no és un objectiu per (...). Per a nosaltres l'objectiu és la creació d'ocupació perquè és la major política social. Per tant, la creació d'ocupació demostra que no estam apostant per aquest model i que estam apostant per allò que vostè ha citat, R+D+I, sanitat, educació, etcètera.

Miri, la població ocupada en el febrer del 2003 era de 353.000 persones. El febrer del 2006 és de 394.963. En tres anys les empreses de Balears han creat, gràcies a la confiança, 41.932 llocs d'ocupació nets. Dues tercers parts d'aquests llocs de feina se creen en el sector serveis. No continuïn insistint en el tema de construcció, les dades en economia se demostren i nosaltres demostram i no feim judicis de valors com fan vostès.

L'atur registrat. L'any 2003 era de 47.115...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

1.6) Pregunta RGE núm. 1469/06, de l'Hble. Diputada Sra. Assumpta Vinent i Barceló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a repercussió de la nova estratègia balear de prevenció i gestió de residus perillosos.

Sisena pregunta RGE núm. 1469/06, relativa a repercussió de la nova estratègia balear de prevenció i gestió de residus perillosos que formula la diputada Sra. Assumpta Vinent i Barceló del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. VINENT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President. La setmana passada el conseller de Medi Ambient va presentar públicament el nou document sobre l'estratègia balear de prevenció i gestió de residus perillosos. I des del Grup Parlamentari Popular li volíem demanar com repercutirà en els nostres ciutadans i quins efectes tindrà en el dia a dia l'aplicació d'aquesta nova estratègia balear?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Medi Ambient.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Jaume Font i Barceló):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Diputada, això no és un informe d'Hispalink, ni obeeix a frases fetes des de l'esquerra que quan no té arguments menteix. I ho dic i sinó que me cerquin. Això és un informe d'IDOM de la passada legislatura, allà on el pacte de progrés va encarregar un document per fer un pla director per posar una altra taxa als ciutadans de les Illes Balears en la recollida de perillous de tots els municipis. Volien que els ciutadans pagassin entre 12 i 18 euros per casa i les empreses, entre 60 i 120 euros, a part d'amortitzar a aquesta quota més de 54 milions d'euros que costava la inversió.

Això són les polítiques que fan uns i les que fan els altres, maldament després aquí cantin altres cançons. Allò que fa el Govern balear en aquest moment en el pla de perillous és aplicar la directiva europea de "qui contamina paga". A Balears realment el ciutadà que comprí un producte perillós el podrà deixar en un lloc adequat, el recolliran i l'eliminaran sense haver de pagar més doblers que aquells quan ha comprat el fitosanitari, o l'oli, ha pagat a aquell distribuïdor que li ha venut.

És una política totalment distinta, allà on les empreses privades de Balears, més de 45 autoritzades, estan fent en aquest moment part d'aquesta feina, segueixin tenint feina i creant llocs de feina. I no el monopoli que volia el Govern anterior, concentrant-ho tot en una altra empresa i una altra taxa per als ciutadans.

Sra. Diputada, tenguí vostè la tranquil·litat que en perillous "qui contamina pagarà". I aquell que no en té no pagarà cap duro.

Moltíssimes gràcies.

I.7) Pregunta RGE núm. 1470/06, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Marí i Tur, del Grup Parlamentari Popular, relativa a acords de col·laboració signats a FITUR.

EL SR. PRESIDENT:

Setena pregunta RGE núm. 1470/06, relativa a acords de col·laboració signats a FITUR que formula el diputat Sr. Antoni Marí i Tur del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. MARÍ I TUR (Antoni):

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, des del nostre grup ens agradaria conèixer en què consisteixen els acords de col·laboració signats en el decurs de la celebració de FITUR entre l'Institut Balear de Turisme (IBATUR) i Turespaña?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Consisteix en la repetició d'uns acords que hem vengut mantenint aquesta legislatura i que ens permeten dur a terme campanyes promocionals amb un doble sentit. En primer lloc, campanyes directes de promoció del destí, especialment a Alemanya, Anglaterra i França, allà on Turespaña hi posa el 50% i nosaltres el 50% restant. En segon lloc, unes campanyes de col·laboració amb els principals majoristes de viatges europeus, allà on Turespaña hi posa el 33%, l'IBATUR, és a dir nosaltres, el 33% i cada un dels majoristes de viatges que signa aquests acords un 33%.

Per tant, aquests acords els hem de valorar de manera positiva, satisfactòria, com sempre que rebem inversions per part del Govern de l'Estat. Però he de dir un any més que són clarament insuficients si se té en compte el pes específic que tenen les Illes Balears dins el conjunt del turisme espanyol. Hem reivindicat sempre la necessitat de què les quantitats que Turespaña inverteix en promoció siguin unes quantitats territorialitzades, en el sentit de signar a cada una de les comunitats autònomes el pes específic que tenen. En aquest sentit hem de dir que una vegada més, no hem pogut aconseguir aquesta reivindicació que consideram justa.

En qualsevol cas, li he de comunicar Sr. Diputat que en totes i cada una de les mesos sectorials de turisme des del Govern de les Illes Balears continuarem reivindicant aquest pes específic de les Illes Balears en les campanyes promocionals que ens permetin comptar amb més recursos dels que ara ja comptam. Moltes gràcies.

(Aldarull a la sala)

I.8) Pregunta RGE núm. 1473/06, de l'Hble. Diputat Sr. Eduardo Puche i Castillejo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a projectes de la Fundació Biodiversitat en col·laboració amb la Conselleria de Medi Ambient.

EL SR. PRESIDENT:

La vuitena pregunta, RGE núm. 1473/06, ha estat retirada.

I.9) Pregunta RGE núm. 1474/06, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Miquel Fernando Mayans i Serra, del Grup Parlamentari Popular, relativa a restauració forestal de la Serra de Morna d'Eivissa.

Passam a la pregunta número 9, RGE núm. 1474/06, relativa a restauració forestal a la Serra de Morna a Eivissa, que formula el diputat Sr. Josep Mayans i Serra, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. MAYANS I SERRA:

Gràcies, president. És una pregunta per al conseller de Medi Ambient. Ens agradaria saber com valora el conseller d'actuació que s'ha fet a la Serra de Morna a Eivissa, primer

restauració paisatgística i llavors, posteriorment, la restauració forestal, de l'incendi que hi va haver l'any passat de 35 hectàrees, que va ser el segon o el primer més gros de l'any passat.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Medi Ambient.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Jaume Font i Barceló):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, si ho hagués de valorar diria que és única, és a dir, potser s'esperava que digués "molt bona"; idò no, única. No conec cap restauració en aquest sentit al llarg de la història de la comunitat autònoma on en un termini de menys d'un any, abans que hagi passat un any, l'administració estigui actuant per recuperar aquesta part.

(Alguns aplaudiments)

Pot aplaudir, Sr. Diéguez, perquè també és per a vostè, que restauram. Restauram per a tots, no per a uns, per a tots els ciutadans de les Illes Balears.

(Remor de veus)

I en aquest cas és la diferència d'un govern liberal a un govern intervencionista com era el seu la passada legislatura.

(Continua la remor de veus)

Per altra part li he de dir que hem hagut de fer tractaments distints, perquè el que era el percentatge dependent de Serra de Morna -vostè ho coneix perfectament- és distint, i en segons quins casos hi ha una actuació extraordinària que té a veure per lluitar contra l'erosió de la Serra de Morna, la qual cosa ha consistit en recollir tots els troncs d'arbres morts o arbres que s'havien cremat, ajuntar-los a la zona de més pendent per intentar que quan ploqui no hi hagi més erosió en aquest terreny. Després a altres llocs s'han trossejat al mateix lloc les branques i s'ha actuat amb tractors i amb ases per treure els troncs morts. Ara esperarem durant cinc mesos a veure com anirà la repoblació, i després d'aqueixa repoblació natural que sortirà a partir d'aqueixa primavera pròxima s'actuarà l'any 2007 acabant de repoblar les zones que per si mateixes no hagin pogut actuar.

Una cosa molt important: en aquests moments... És increïble, Sr. President, que em diguin per la part de darrera que *ahora ya podemos urbanizar*, d'un lloc que és ANEI, que és LEN perquè el Partit Popular estava en el Govern quan es va aprovar l'any 91. És que és vergonyós haver d'aguantar...

(Aldarull a la sala)

...una sèrie de gent que per governar, president, només són capaçs de mentir per poder arribar al poder, i això jo, com a diputat en aquesta casa, no ho puc consentir.

Moltíssimes gràcies.

(Aldarull, remor de veus i aplaudiments)

I.10) Pregunta RGE núm. 1461/06, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Ramon i Juan, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a projectes d'autovies a Eivissa.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 10, RGE núm. 1461/06, relativa a projectes...

(Continua la remor de veus)

Moltíssimes gràcies. ...relativa a projectes d'autovies a Eivissa, que formula el diputat Sr. Miquel Ramon i Juan, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds. Sr. Diputat, té la paraula.

EL SR. RAMON I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. La política del Govern de carreteres a l'illa d'Eivissa ha provocat un rebuig popular dins una gran part de la població com no s'havia conegut fins ara. 30.000 firmes, 3 manifestacions en menys de dos anys, cada una d'elles superior a l'anterior, i l'última, a pesar que s'intenti des de sectors del PP minimitzar, és reconeguda generalment com la més important que s'hagi fet mai a l'illa d'Eivissa.

Si tenim em compte també que aquestes autovies costaran 482 milions d'euros per aproximadament 20 quilòmetres de recorregut que s'hauran de pagar com a peatge pel conjunt dels ciutadans de les Illes Balears, perquè no hi ha cap possibilitat que els pagui Madrid per fer-se al marge del conveni, el que voldríem saber és què més hauria de passar, quin percentatge de la població s'hauria de manifestar, perquè des del Govern, des de la Presidència del Govern, es decidís que no val la pena continuar tractant d'imposar a la població aquests projectes que no vol, retirar-los i negociar uns projectes que tenguessin un suport i un consens majoritari de la població. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, el Govern pensa continuar amb l'execució d'aquests projectes que, per altra banda, com tothom sap, a pesar que s'intenti enganyar la gent, són desdoblaments, projectes absolutament respectuosos i que compten amb tots els tràmits i que han passat tots els tràmits necessaris i legals per executar-se.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. RAMON I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Ho poden disfressar com vulguin, li poden dir desdoblaments, C-80, i com va dir la consellera insular, la Sra. Matutes, són unes carreteres, unes autovies, en realitat, que les fan per reduir la velocitat; això ahir mateix, perquè es vagi més poc a poc. Poden dir el que vulguin. Els seus documents, l'estudi de viabilitat econòmicofinancera de les dues carreteres, aeroport i Sant Antoni, diuen indistintament autovia i autopista. A una banda diuen autovia i a l'altra diuen autopista. Però bé, aquí potser poden enganyar a alguns diputats; als ciutadans d'Eivissa, que comencen a veure el que és això, no els poden enganyar.

A més, els tràmits legals són absolutament discutibles i es veurà, però no és una qüestió de tràmits legals, és una qüestió que hi ha un rebuig molt important de la població, i que vostès diguin el que diguin, no ho diuen al programa, no formen part ni del pla de carreteres...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, nosaltres no pretenem enganar ningú; en tot cas serà vostè qui pretén enganar la gent, com ja li han demostrar en moltíssimes ocasions.

Nosaltres tenim el màxim de respecte per les persones que es manifesten i per les persones que puguin expressar una opinió contrària a la nostra, però també exigim el mateix respecte per les decisions d'un govern legítim i per les decisions d'un consell d'Eivissa i Formentera absolutament legítim, que a més no han enganat ningú, que en el seu programa electoral, que va passar per les urnes, va explicar de manera ben clara quins projectes viaris volia per a l'illa d'Eivissa i Formentera. I li vull recordar, Sr. Ramon, que a les illes d'Eivissa i Formentera a les eleccions es varen contraposar dos grans blocs: el del Partit Popular i el seu, i tothom coneix perfectament quin suport va obtenir el Partit Popular i quin va obtenir vostè i els partits que l'acompanyaven. I nosaltres demanem respecte per aquelles persones que varen votar i varen donar suport a un programa electoral, els agradi o no els agradi.

De la mateixa manera li vull dir que jo celebr avui que hagi deixat les pancartes per al carrer, que no les torni tenir aquí en el Parlament, i que quan parla de manifestacions i quan parla de suport i ens diu que cada dia que es fa una manifestació hi ha més gent donant suport a aquestes idees, li he de recordar que varen tenir l'oportunitat el Dia de les Illes Balears de ser-hi. Varen tenir l'oportunitat que la població de l'illa d'Eivissa expressàs aquest descontent contra aquestes carreteres i, Sr. Ramon, vostè ho pintarà com vulgui, ho disfressarà com vulgui: aquell dia hi havia 200 persones com a molt, 200 persones com a molt. Si són aquestes pot ben assegurar que nosaltres

continuarem amb allò a què ens comprometérem en el nostre programa electoral.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments i aldarull a la sala)

I.11) Pregunta RGE núm. 1471/06, de l'Hble. Diputat Sr. Jaume Ricard Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari Popular, relativa a certificats d'acreditació de formació professional laboral.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 11, RGE núm. 1471/06, relativa a certificats d'acreditació de formació professional laboral, que formula el diputat Sr. Jaume Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Tadeo.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, per la importància que té la formació professional per a aquest govern, i en concret per a la Conselleria de Treball i Formació, voldríem saber si s'han expedit per part d'aquesta conselleria certificats d'acreditació de formació professional laboral a l'empara del Reial Decret 1506/2003.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Treball i Formació.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I FORMACIÓ (Cristòfol Huguet i Sintès):

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sr. Tadeo, sense entrar a regular l'exercici de les activitats professionals, el Decret 1506 del 2003 el que fa és establir les directrius per obtenir certificats de professionalitat, és a dir, aquelles competències que qualsevol treballador i professional adquireix i les característiques de l'ocupació, així com els continguts de la formació relacionats amb ella, estan regulats des de finals del 2003 perquè aquells que, a més de dedicar hores a complir els seus contractes laborals, s'esforcen també a obtenir un itinerari de formació puguin acreditar aquestes competències.

A més aquest decret regula que aquells que abans de la seva promulgació haguessin complert i seguit itineraris de formació que després permeten ser reconeguts, se'ls pugui expedir aquesta certificació de professional. Hem expedit, hem entregat fa dues setmanes els primers a devers cent persones aquí a Mallorca; ahir en dúiem cinc i van venir dues persones i els van entregar a Menorca, i pròximament anirem a Eivissa. Calculam que les acreditacions que podrem fer, les certificacions, per tant, que podrem entregar seran al voltant de mil persones, mil treballadores i treballadors, que abans del 2003 podran acreditar que la seva formació al llarg dels anys i la seva experiència professional els permet ser convalidats i, per tant,

disposar d'aquesta certificació oficial de les seves competències.

Moltes gràcies.

I.12) Pregunta RGE núm. 1472/06, de l'Hble. Diputada Sra. Carme Feliu i Álvarez de Sotomayor, del Grup Parlamentari Popular, relativa a ajuts a pares i mares de fills petits que hagin de reduir la seva jornada laboral.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la pregunta número 12 i darrera, RGE núm. 1472/06, relativa a ajuts a pares i mares de fills petits que hagin de reduir la seva jornada laboral, que formula la diputada Sra. Carme Feliu i Álvarez de Sotomayor, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. FELIU I ÁLVAREZ DE SOTOMAYOR:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sr. Conseller, és de tots conegut que la política que està duent a terme aquest equip de Govern és una aposta forta per la conciliació entre la vida laboral i la vida familiar, i una aposta forta demostrada amb fets i no amb paraules, una aposta forta amb una política absolutament transversal, allà on totes les conselleries estan involucrades i estan implicades i estan dedicant el seu esforç perquè aquesta conciliació sigui real.

En el seu cas, Sr. Conseller, jo li voldria demanar si aquests ajuts que fins ara s'estan donant referents al fet que els pares o les mares de fills petits puguin reduir la seva jornada laboral es pensen augmentar, no es pensen augmentar, en quina situació es troben.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Treball i Formació.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I FORMACIÓ (Cristòfol Huguet i Sintès):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, efectivament jo confii que a mitjan mes d'abril, com a tard, dins la primera quinzena, surti la convocatòria per a enguany d'ajuts per a la conciliació de la vida familiar i laboral. L'any 2002 es va iniciar aquest ajut, que va dirigit sobretot a pares i mares que per raons bàsicament de naixement dels seus fills, també pot ser per qualcuna altra, però en un 99% és per a açò, a causa del naixement dels seus fills han de deixar unes hores el treball cada dia durant els primers anys d'aquest infant.

Bé, aquestes ajudes es van iniciar el 2002, com dic, amb un pressupost de 120.200 euros. Nosaltres el 2004 -puc parlar de l'experiència que jo tenc- hi havia un pressupost de 300.000 euros. Vam tancar l'any amb un pressupost de 500.000 euros i 400 ajudes; l'any passat vam tancar l'any amb 775.000 euros i 521 ajudes; i enguany la previsió és treure ja la convocatòria aquesta del mes d'abril, el mes que ve, amb 1 milió d'euros i, a més, la regulació que afavorirà els que tenen menys edat, és

a dir, pares que tinguin nins de 0-1 anys, 0-2, 0-3, confiam arribar, amb ajuts que tindran de mitjana màxima devers 2.000 euros, al milenar de famílies.

Sabem que és una ajuda que es podria incrementar. De fet aquest creixement multiplicat per tres de les ajudes i intentar arribar al doble de persones a què vam arribar l'any passat és un reconeixement de la necessitat de contribuir perquè el fet de tenir un fill a la família no sigui ni una càrrega molt important, econòmica, per als pares ni tampoc per al teixit productiu i la competitivitat de les nostres empreses, i per tant sabem que si no hi ha aportacions, ajudes i incentius de l'administració pública no afavorirem el que tots desitjam, i més ara a punt de celebrar demà el dia de la dona treballadora: la incorporació amb igualtat màxima de condicions de la dona al mercat laboral.

Moltes gràcies.

II. Interpel·lació RGE núm. 6763/05, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a posada en marxa de la ràdio i televisió autonòmica IB3.

EL SR. PRESIDENT:

Seguidament passam al tercer punt de l'ordre del dia..., al segon punt de l'ordre del dia, que consisteix en el debat de la interpel·lació RGE núm. 6763/05, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a posada en marxa de la ràdio i la televisió autonòmiques IB3. En nom del Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Pilar Costa.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Efectivament la nostra interpel·lació, un any ara després de la posada en funcionament de la televisió pública autonòmica i de la ràdio autonòmica IB3, interpel·lam el Govern perquè ens faci una valoració precisament d'aquesta posada en funcionament.

I el primer que demanaria al Govern i a la Sra. Vicepresidenta és que esper que aprofiti el seu torn per rectificar les paraules que ha adreçat a un company meu quan ha utilitzat el seu torn de preguntes per dir-li que "en mallorquí". Precisament el Partit Popular i aquest govern, com que encara no tenen clara la unitat de la llengua catalana, utilitzen aquestes expressions, i no ens estranya que el model lingüístic de la televisió autonòmica sigui el que sigui, quan s'atreveix tota una vicepresidenta d'un govern a utilitzar aquestes expressions que supòs que no me les adreçarà a mi ara, i esper una rectificació de la Sra. Vicepresidenta, a qui no ha agradat la modalitat lingüística catalana que ha utilitzat un company meu de grup.

Dit això, efectivament, com deia, fa ara un any que es va posar en marxa o va començar les seves emissions IB3 Televisió, i ja diuen que allò que mal comença pitjor acaba. En el primer informatiu ja vàrem veure una televisió pública on no va sortir ni una sola vegada, ni una sola vegada, cap grup polític de l'oposició, cap veu que contrastàs tot allò que varen estar dient tots els consellers del Partit Popular que varen passar pel primer informatiu, i així es va reflectir a la resta de

mitjans de comunicació el dia següent. En el segon informatiu, evidentment, davant d'aquest escàndol varen haver de rectificar, i la premsa escrita d'aquells moments ja va destacar que *"la oposición por fin sale en los informativos de IB3"*. Aquest, per tant, va ser el començament de la televisió pública.

L'altre acte de censura que nosaltres hem de denunciar és que el va voler tapar la veu de les persones que protestaven pel tema del canvi de freqüències de TV3, la polèmica que hi havia en aquells moments, perquè en boca o en paraules de la Sra. Directora general deia que es varen tapar aquelles veus *"para hacer bonito el acto o la fiesta de inauguración de IB3"*. És a dir, que la política de la televisió autonòmica d'aquest govern és que s'han de tapar aquelles veus que no agraden *para hacer bonitos los programas*, segons han manifestat vostès.

Així va començar IB3. Però el més greu és que hem anat cada vegada pitjor. Jo crec que l'obsessió d'aquest govern pel control mediàtic arriba a punts insospitats. Ha nascut una televisió autonòmica absolutament polititzada, polititzada en aquest cas en el seu sentit negatiu, en el sentit de ser una televisió de partit, on es practica la censura i la manipulació, i cada vegada que nosaltres deim que es practica la censura i la manipulació vostès ens diuen que mentim, que insultam el Govern, però, miri, li posaré els exemples i les proves ben properes. Per cert, no s'han d'escandalitzar per aquestes acusacions, s'haurien d'escandalitzar d'exercir aquestes pràctiques. Un exemple, com deia, ben proper d'aquesta censura i manipulació va ser el Dia de les Illes Balears, el dia 1 de març, un any després de la posada en marxa d'IB3, que es va celebrar ara fa pocs dies a Eivissa; resulta que el Dia de les Illes Balears només va ser per a IB3 el que va succeir dins el recinte firal d'Eivissa. Hi havia tota una sèrie de persones que protestaven a fora del recinte firal que per a IB3 no va existir en la seva emissió en directe d'aquell acte. Això és absolutament impresentable, i continuïn vostès per aquesta línia. Una cosa és la realitat dels polítics del Partit Popular tancats en un recinte; l'altra és la realitat social que hi havia en el carrer que, els agradi o no els agradi, havia de tenir la repercussió que pertocava a IB3, la nostra televisió autonòmica.

Però, clar, jo ja no m'estrany d'aquestes pràctiques, perquè si fa un moment un conseller d'aquest govern ha dit -crec que es referia, si no ho he entès malament, a la manifestació que hi va haver a Eivissa en contra de les autopistes- que hi havia prop de 200 persones, una de dues: o vostès han perdut dos zeros pel camí o continuen amb la seva tàctica de manipulació i de censura.

Però continuarem amb els exemples, i m'agradaria que la Sra. Vicepresidenta em contestés o em donés una raó per la qual s'han manipulat totes aquestes informacions. Amb aquesta manifestació de dia 17 de febrer, que vostès diuen que hi havia 200 persones i perden, com dic, dos zeros pel camí, es va donar aquesta informació a un informatiu d'IB3 i no va sortir ni una sola declaració, ni una sola declaració, de cap de les persones organitzadores d'aquesta manifestació, la més multitudinària que hem viscut a Eivissa. En canvi, per part del portaveu del Consell Insular d'Eivissa i Formentera del Partit Popular sí que hi va haver declaracions i, per suposat, tancava aquestes declaracions, com les tanca totes, vengui o vengui a rotlle, el president Sr. Matas.

Per tant el primer element de la nostra televisió autonòmica, repetesc, amb els exemples ben propers que he posat, ha estat el de la censura i la manipulació enfront de la llibertat d'expressió. I volem saber, Sra. Vicepresidenta, si continuaran en aquesta línia.

Vull, a més, llançar aquí un missatge a favor de les persones i dels treballadors i de les treballadores de la televisió i de la ràdio públiques, perquè ells també estan essent víctimes d'aquesta política partidista en contra dels treballadors, dels periodistes de la televisió i de la ràdio públiques, perquè vostès també manipulen les nostres paraules i diuen que criticam o que anam en contra d'aquests treballadors. No, Sra. Vicepresidenta, estam en contra del seu model de televisió.

I anem a un segon element que nosaltres creim que serà absolutament insostenible: aquesta inviabilitat econòmica en què estan immerses la televisió i la ràdio públiques. No portam dos anys de pressupost que ja s'han endeutat vostès en 69 milions d'euros. Si enguany tenim un pressupost de quasi 60 milions, devers 59 milions d'euros, resulta que el deute d'aquest any i mig ja superarà fins i tot el pressupost d'IB3 d'enguany: 69 milions d'euros; i les despeses financeres que ja estam pagant són de 2.500.000 euros. Pensa el Govern continuar amb aquesta política d'endeutament de cara a la ràdio i a la televisió públiques? Si afegim a tot això els patrocinis del Govern, les aportacions del Govern i la publicitat, que a dia d'avui encara no sabem quins són els ingressos perquè no se'ns ha dit clarament, nosaltres sincerament pensam que això és absolutament insostenible econòmicament. I, per cert, ara que el meu grup ha tengut l'oportunitat de conèixer de prop un model també nou de televisió autonòmica com és el d'Extremadura, li he de dir -ja que, Sra. Vicepresidenta li agrada sempre posar exemples de totes les comunitats, i supòs que aquí me'ls tornarà a treure, que si Andalusia, que si Catalunya, que si Televisió Espanyola..., i acabarà parlant de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya-, li he de dir que un exemple clar com és el d'Extremadura, amb una població una mica superior a la de la nostra comunitat però no gaire més, ha estrenat una televisió autonòmica amb un pressupost de 9 milions d'euros. Volem també saber, Sra. Vicepresidenta, si el Govern té intenció de continuar amb aquest finançament, amb aquest endeutament que ha caracteritzat IB3 fins ara.

I repassant els objectius de la nostra televisió respecte a la informació plural, he de dir que vostès han convertit aquesta pluralitat només en una pluralitat dins els membres del Partit Popular i del Govern, que no només desfilen en solitari per debats informatius: programes infantils, etc.

Parlen també vostès de la vertebració territorial. És que, amb els objectius, hi podem estar absolutament d'acord. El problema és que el contingut d'aquests objectius no es compleix. La vertebració territorial és una vertebració que ja m'explicaran vostès com la fan perquè, per posar només un exemple, en el tema d'esports Menorca i Eivissa no existeixen, pràcticament. Resulta que Eivissa té un equip de bàsquet a primera, el PDV, i vostès no han retransmès ni un sol partit del PDV de bàsquet d'Eivissa. I pel que fa a Menorca, del Menorca Bàsquet anuncien constantment que faran retransmissions del Menorca Bàsquet; crec que per a aquest proper cap de setmana han dit que retransmetran el diumenge el Menorca Bàsquet, i

resulta que el Menorca Bàsquet juga el dissabte, si la meua informació no és errònia, que podria ser, i esper la contestació de la Sra. Vicepresidenta. Per tant, allò de la vertebració territorial ho portam també bastant malament.

Quant al tercer objectiu, la dinamització del sector audiovisual, vostès han primat les empreses productores de fora en contra de les productores d'aquí per molt que s'esforcen a dir el contrari.

I quant a la normalització lingüística ja no m'estendré gaire més, perquè després de les paraules de la Sra. Vicepresidenta burlant-se de la modalitat que parlava un company meu quan s'ha expressat en català en aquesta cambra, molt poc diu a favor de qui diu que utilitza la televisió pública o del model de normalització lingüística de la televisió pública.

Podria continuar amb el tema de la política de personal, ja que vostès amb el model d'externalitzar tots els programes, fins i tot els informatius, d'IB3 Televisió fa que no es pugui tenir el més mínim control o no se'ns donen les dades que hem demanat constantment, perquè si treballen més de 600 o 700 persones a la televisió i a la ràdio públiques, resulta que vostès, com que ho fan tot a través d'empreses externes, escapen a qualsevol control, i nosaltres creim que això és de dubtosa legalitat.

En definitiva, Sra. Vicepresidenta, ara precisament que estan en el debat de la reforma de l'Estatut d'aquí, de les Illes Balears, tenim l'oportunitat de tancar un model audiovisual consensuat, però consensuat allí on imperin realment els principis d'imparcialitat, de pluralitat i veracitat. Difícilment es podran complir alguns d'aquests principis, com el de veracitat, si continuen mantenint delegats territorials que han estat condemnats judicialment per difamar i orquestrar campanyes en contra dels representants públics de l'oposició; amb un model on la llengua catalana sigui la llengua vehicular; amb un model on el Parlament d'aquestes illes triï el director o la directora general; i amb un model on es permeti crear un consell d'allò audiovisual on s'integrin tant els mitjans públics com els mitjans privats com a òrgan independent dels poders públics. Amb aquest model podran comptar amb nosaltres, però si continuen amb un model amb la governamentalització dels mitjans públics, hi estarem absolutament enfront.

Gràcies.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula, en representació del Govern, la Sra. Vicepresidenta, Rosa Estaràs.

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. Simplement per puntualitzar, simplement donava un capot al Sr. Diputat perquè amb aquest afany de poder ser el futur candidat a la batlia de Palma pogués

utilitzar la nostra llengua (...) habitual i que és un orgull per a tota la cambra. En aquest sentit he fet aquest comentari, per donar aquest capot a aquesta futura candidatura.

Anant a aquest tema, al tema del canal autonòmic, els he de dir que l'objectiu principal és que sigui una canal de qualitat, que doni una oferta diferenciada de la resta...

(Remor de veus)

...i el primer que havíem de fer per fer aquesta feina era millora les xarxes de distribució i de difusió. Evidentment per millorar aquestes xarxes no només es millorava l'emissió d'IB3, sinó també el senyal de totes les altres televisions, canals valencians i els canals catalans, de tal manera que arribam avui al cent per cent del territori, a zones que abans eren obscures, perquè sabem que abans s'arribava aproximadament al 97% de la població, i ara arribam a aquest cent per cent; saben que abans hi havia 21 centres emissors i actualment 38 centres emissors. Això ha suposat una inversió de 3,5 milions d'euros del mateix ens per tal de poder anar endavant amb aquesta cobertura d'aquest cent per cent.

S'ha procurat una oferta informativa local insular, autonòmica i local i nacional amb les nostres veus, en la nostra llengua, en mallorquí, en menorquí, en eivissenc i en formenterenc.

(Continua la remor de veus)

Ara es pot gaudir de tres informatius diaris de gran format, un informatiu més breu en el tancament, a més a més de diversos avanços...

Sr. President...

EL SR. PRESIDENT:

Sí, Sra. Vicepresidenta, té vostè la raó. Deman als diputats que si volen parlar surtin a fora. Moltes gràcies.

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. Fent ús d'aquesta tribuna, demanaria i pregaria que es pogués sentir la veu del Govern de la mateixa manera que hem pogut sentir la veu de la portaveu socialista, deman exactament el mateix tractament.

S'ha procurat, idò, aquesta informació, a més de tots aquests informatius *Balears directe a diari*, *Set notícies* i *Balears de matí*, 80 minuts dedicats a la informació i al debat de l'actualitat, amb intervenció en directe i amb connexions a totes les illes, el que sense dubte uneix i parla de vertebració territorial.

També li diré que no deu veure IB3 com l'hauria de veure, perquè a l'esport hi dedicam 15 minuts a cada informatiu, a més de tots els programes esportius. I l'emplaç perquè me digui quan és que no hem parlat dels temes esportius d'Eivissa, li donarem totes les dates, perquè parlam, de fet tenim un conveni

amb l'ACB, de tot el tema esportiu com no s'havia parlat mai en aquesta terra, tenim un acord amb l'ACB i un acord amb el Reial Mallorca.

Pensem que concretament en el tema de *Notícies Mig Dia* hi ha una fidelització considerable i tremendament positiva per part del públic i per tant podríem augurar que serà l'informatiu líder a un futur.

Un dels objectius també és el mutu coneixement de les quatre illes i l'objectiu lingüístic d'IB3, que va establir el català propi de les illes com a llengua vehicular, usual, sense discriminar en cap moment el castellà. De les 24 hores d'emissió el 70% de la programació es fa en català de Mallorca, de Menorca, d'Eivissa i Formentera, amb un conveni que tenim, com saben, amb el COFUC, que ens ha assessorat, és un conveni d'uns 100 milions de les antigues pessetes, que, a més, assessora el doblatge, com a una empresa emergent, especialment pel que fa als programes infantils, allà on tenim especial cura del que seria el tractament de la nostra llengua. Com els vaig explicar a la intervenció que va fer fa uns mesos el PSM, no és el mateix l'ús de la nostra llengua a un programa, un informatiu on el que fa el programa ho té escrit, que un programa d'improvisació o un programa infantil, on hi ha aquesta especial cura.

Quant a la gestió externalitzada, ens permet controlar el dèficit, que també passaré a parlar d'aquest tema; potenciar la indústria audiovisual a Balears i crear 600 llocs de treball indirectes. També hem propiciat la creació de noves empreses relacionades amb el sector, com és el cas que els he comentat abans de la indústria de doblatge.

Així que ens posicionam avui en aquest any 2000 en el panorama audiovisual com a un agent propi, amb identitat pròpia, diferenciats de la resta de comunitats autònomes, capaços de liderar el desenvolupament de l'era digital i també ha permès desenvolupar la professionalitat de molts artistes i de molts actors de les Illes Balears.

Acomplim també la funció de servei públic, malgrat li pesi a la senyora portaveu del PSOE. Després d'un any d'emissió, proporcionam informació completa, veraç i obligatòria; fomentam valors per fer una societat més emprenedora, però feim de la televisió un instrument de cohesió social; potenciam la nostra llengua i les seves modalitats; promovem l'intercanvi cultural; promovem la creació i el manteniment d'un arxiu audiovisual autonòmic; promovem el desenvolupament de la indústria audiovisual i cooperam amb la promoció i difusió de la creació artística de les Illes Balears.

Tenim especial cura amb la infància, per això ens hem aplicat un codi d'autoregulació, de tal que tota la programació ve assenyalada, les característiques de la programació, evidentment comptam també amb la responsabilitat dels pares i de les mares, i hem estat pioners en l'externalització, que a aquests partits, al PSOE tan molesta, i que ens ha imitat Aragó i Múrcia -per cert, Aragó governat pel mateix color polític que la portaveu.

Anem al tema de l'audiència i després anirem al tema dels doblers. Segons els estudis basats en el recompte del dia d'ahir,

els vull comentar que a l'any 2006 comptarem amb un sistema absolutament fiable de dades d'audiència, facilitades per SOFRES, dades extretes de prop de 200 audímetres que es van implantant a les Illes Balears en els propers mesos, actualment SOFRES compta només amb aquests 45 audímetres, però així i tot, amb les dades que tenim, pràcticament el cent per cent de la població coneix el projecte d'IB3 i el 84% l'ha vista almanco una vegada; d'aquests, un 31% la veu quasi tots els dies, a diari, i un 29% declara haver-ho fet el dia abans. Destaca per sobre de la mitjana Menorca, que està 4 punts per damunt Palma de Mallorca i 2 punts per damunt de la part forana.

Segons els estudis fets en el mes de setembre, ara fa uns mesos, en majors, persones majors de 14 anys, l'índex de fidelització és del 45%; és a dir, aquelles persones que veuen la tele quasi tots els dies un 15 minuts i l'índex de penetració, és a dir, aquells que l'han vista qualque vegada, està en un 80%. Per tant, anam pel camí correcte.

I passaré a parlar ara del que serien els doblers i la plantilla. Tenim una plantilla de 112 empleats de 137 que se'n podrien tenir i un cost de personal de 6,7 milions d'euros. S'han creat, com he dit abans, directament o indirectament 600 llocs de treball i s'ha donat moltíssima formació per dur endavant aquest projecte. Escoltin aquesta dada: aproximadament el 73% del que surt a antena a IB3 és per encàrrec d'IB3, no és per adducció aliena, sinó que l'encarregam i el cent per cent d'aquesta producció és produïda a les Illes Balears. Per això, perquè les empreses productores i altres satèl·lits, els que lloguen equips, els que tenen serveis en general, per tot això, a totes aquestes empreses el naixement d'IB3 els ha suposat un autèntic esdeveniment i una multiplicació de 5.000% a la seva feina i a la seva facturació. Per això, hem complert el fet de generar i moure aquest sector audiovisual i generar el motor econòmic. En aquest moment, amb 24 hores d'emissió, acomplim, entenem, els temes que ens havíem marcat.

En ingressos publicitaris, li he de dir que a l'any 2005, Sra. Costa, s'ha superat en un 24% el previst i per tant entenem que anam a més aquest any 2006.

En el tema de pressupost, miri, anem a fer la comparativa, vostè me feia la comparativa amb Extremadura, excel·lent exemple per contestar-li; Extremadura fa dos anys que ha de posar la televisió en marxa i encara no l'ha posada en marxa, nosaltres ja duim un any d'emissió, bàsicament perquè vol posar en marxa una tele amb 9 milions d'euros. Però bé, és una televisió molt curiosa, en el principi Extremadura el que va fer va ser un canal sud Extremadura, que va fer un conveni amb la comunitat d'Andalusia per poder fer 1.200 hores anuals de continguts extremerys; però, com que això no encaixava dins la llei del tercer canal, va haver de rompre aquest conveni -per cert aquest conveni li costava ja 6 milions d'euros- i va intentar o intenta posar una televisió. Però d'aquests 9 milions d'euros, resulta que ha de contractar 100 persones i pareix que costarien quasi quasi aquests 9 milions d'euros. És a dir que la resta de continguts de la televisió d'Extremadura se suposa que serien gratuïts, segurament perquè serien canals de telepredicadors o telebotiga, que solen ser pràcticament gratuïts. Això deu ser el model d'Extremadura, perquè 9 milions d'euros és l'única televisió que segurament no entrarà a la FORTA amb aquest

pressupost i que, a més, no podria pagar cap dret dels que són necessaris per poder emetre programes com esport i d'altres.

Aquest deu ser el seu projecte de comunitat i de televisió, però jo vaig a contar-li el meu. El meu està en la línia d'Aragó, per cert que governen els socialistes, el pressupost de la televisió d'Aragó és de 70 milions, el nostre de 58. Perquè clar, Aragó, el senyor president del PSOE se n'ha adonat que no vol aquesta tele que vostè ara aquí defensava. Però anem a veure: televisió de Catalunya, la Corporació Catalana, 1.000 milions de deute, 3.000 empleats i un pressupost de 547; la valenciana, 900 milions de deute, 1.500 empleats i 300 milions de pressupost; Canal Sur, un pressupost de 226 milions; Radio i Televisió Espanyola, 9.500 empleats, 7.600 milions de deute i 700 milions de pressupost. I podríem seguir, Castella-La Manxa, 600 empleats, 63 milions de pressupost. Illes Balears, IB3, 58 milions de pressupost i un deute en el pressupost del 2006 de 60 milions. Euros per habitant: 38,05 euros per habitant IB3, 56,8 Canal 9, 42,7 Galícia o 48,3 TV3. Expliquin perquè totes les televisions poden tenir un pressupost més alt que nosaltres, amb un deute per habitant més alt que nosaltres, amb un deute global més alt que nosaltres i no podem tenir nosaltres la nostra televisió, amb el nostre pressupost en la mateixa línia que puguin tenir els valencians, catalans, andalusos o bascos, m'ho expliqui, perquè no entenc per què hi ha d'haver unes comunitats que ho puguin tenir i altres que no ho puguin tenir.

Acab, Sra. Diputada, voldria parlar també d'audímetres. La informació que jo tenc és que si anam a quins són a IB3 els partits que més surten, curiosament el partit que més surt és el PSOE, de tots els partits polítics el que més temps va aparèixer en pantalla és el PSOE. I segur que la cambra es demanarà: el següent deu ser el PP? No, el següent no és el PP, el següent no és el PP ...

(Remor de veus)

... hi ha tota la resta de partits, perquè una qüestió és informació institucional i l'altra és informació de partits.

(Remor de veus)

Jo lament profundament que la vicepresidenta, quan està en ús de la paraula i quan exerceix de vicepresidenta no se sentin representats per mi, però jo me sent representada, perquè així és la democràcia, pel Sr. Zapatero i m'agradaria que vostès se sentissin representats pel Govern que s'ha triat legítimament.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Vicepresidenta vagi acabant.

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

Sí, vaig acabant. En informació de política nacional, el que més temps va aparèixer va ser el PP, seguit del PSOE, el mateix que en política autonòmica, que ja ho he explicat. I després veurem què ha fet Televisió Espanyola, perquè valdrà

la pena fer una comparació de quins són els partits que més apareixen a Televisió Espanyola. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Vicepresidenta. Per fixar la posició, pel Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds té la paraula la Sra. Rosselló.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President, senyors consellers, perdó, gràcies, Sr. President, senyors diputats, senyores diputades. Bé, hem de dir, per fixar la posició del nostre grup, dir que hem repetit a moltíssimes ocasions, evidentment no és la primera, que el model de la televisió pública que havia impulsat el Govern del Partit Popular, ja ho vàrem dir, a més, quan es va iniciar tot el seu procés, evidentment tenia molt poc de ser una televisió per a tots i per a totes, plural i per tant una televisió que conformàs el que s'entén a una societat democràtica que ha de ser un mitjà de comunicació públic. Ho vàrem dir i realment com més passa el temps més decebuts estam, perquè els fets concrets ens duen que ens vàrem quedar curts quan vàrem dir que aquesta televisió no complia els principis fonamentals del que ha de ser una televisió pública, pagada amb doblers públics i per tant amb doblers de tots els ciutadans, i que ha de contribuir, precisament, a elements bàsics dels valors de la democràcia: la pluralitat és un element fonamental, el fet que, la normalització lingüística per a nosaltres és un altre tema clau i evidentment el foment dels valors de la igualtat, la solidaritat i evidentment de la discrepància i també la crítica.

Però curiosament ens trobam amb una televisió, on, ja s'ha dit, però nosaltres ho repetirem, és una televisió partidista, feta únicament i exclusivament perquè el Govern i per tant el partit que li dona suport quedin bé i per tant és una televisió oficialista, clarament, on la resta són evidentment uns acompanyants *atrezzo* que hem de dir que fins i tot alguns han estat a IB3 a demanar la seva opinió, però que després quan s'emet la informació desapareixen, curiosament no apareixen, només apareix la part oficial. Això és un fet que hi ha moltíssims d'exemples i evidentment que no hi ha temps per dir-los tots.

És una televisió on clarament la censura i la manipulació és a l'ordre del dia, els agradi o no escoltar-ho, perquè hi ha moltes víctimes amb aquest sistema de funcionament que no només són evidentment els ciutadans, perquè no disposen d'una informació, com dic, d'una pluralitat i una claredat, sinó també els treballadors que hi fan feina.

Per tant, nosaltres entenem que el model que ha impulsat el Govern de les Illes Balears és, com deim, una televisió que per a res és el que s'hauria de pretendre, i és partidista, és oficialista i només practica aquests principis.

En segon lloc, dir-li que, ja s'ha dit per part del Govern, ha de ser una televisió de qualitat. Nosaltres de la qualitat deixam molt a desitjar de la qualitat, esperem que millorin i no entraré en aquest tema, però evidentment en la qualitat nosaltres creim que s'hauria de fer molta feina.

També hem de dir que consideram que és una televisió que en aquest moment tot el que sigui millorar respecte dels temes tecnològics, les *redes de distribución*, és a dir, les xarxes de distribució no estan millor; precisament encara hi ha més dificultats a l'hora que els ciutadans puguin rebre Canal 33, TV3, per tant les xarxes de distribució no han millorat, no han fet aquest treball tecnològic de base que es diu o que s'ha dit que s'havia fet, i per tant hi ha molta feina per fer a nivell, com dic, pràcticament tècnic.

Quin altre aspecte consideram d'aquesta televisió o radiotelevisió? La seva inviabilitat econòmica, ja s'ha dit, però també s'ha de repetir, han endeutat aquesta comunitat per fer una televisió al servei del Govern del Partit Popular, és així de clar, un endeutament absolutament espectacular, ja s'ha dit, una hipoteca, que vull recordar que en els seus inicis, els 57 milions d'euros que es varen posar per dur endavant, per posar-la en marxa, és més del que gestiona el Consell Insular de Menorca, amb la qual cosa evidentment es dona compta de la importància, a part de l'endeutament tan enorme que s'ha fet.

En tercer lloc, dir-los també que nosaltres creim que aquesta televisió i ràdio no ajuda a la vertebració territorial, ni molt manco a la normalització lingüística i que seria molt interessant entendre que precisament el tema lingüístic és un tema de cohesió social i de vertebració social. I per tant, en aquest sentit, s'hauria de tenir el rigor d'entendre que això és un tema que no es pot imposar només parlant de modalitats, precisament la llengua és cohesió social.

Dir, per altra banda, que nosaltres sí que voldríem entrar a un tema molt puntual, respecte que és una televisió que ens costa molts de doblers i que a més se'ns diu que funciona perfecte, quan no és cert, jo crec que s'hauria de tenir una miqueta d'humilitat; per exemple, dir que l'audiència millorarà tant, m'agradaria saber perquè la consellera del Govern diu una cosa i la seva directora general en diu una altra, perquè resulta que la Sra. Umbert va dir que tenien fidelització d'un 25%, això ho diu publicat en el *Diario de Mallorca* de fa dues setmanes, i en canvi la representant del Govern diu que és un 48% d'audiència. Amb la qual cosa creim que totes aquestes dades que es manegen, teòricament, no s'ha de dir una cosa que no és certa, com a mínim s'ha de dir la realitat i s'han de cercar, evidentment, mesures per millorar aquesta situació, però no parèixer que *España va bien*, sinó que ara la *televisión y la radio van muy bien y todo el mundo lo mira*; vull dir que nosaltres entenem que evidentment es tracta que hi ha qüestions que s'ha d'anar alerta també quan es diuen.

En quart lloc i per anar acabant, és una radiotelevisió que clarament està feta per defugir el control públic, per intentar que hi hagi moltes empreses subcontractades, a fi que no es pugui arribar a saber exactament on és que o què és el que passa ni qui està contractat ni com. Jo els vull recordar, perquè supòs que vostès tots ho saben, hi ha 112 emplaçats de plantilla a televisió, però hi treballen 600 persones, d'aquestes 600 si restem els 112 dels 600 en queden moltes que són a empreses privades que moltes d'elles han rebut precisament, a part de cobrar poc, també han tengut censura quan senzillament i a qualque cas només han demanat millores salarials o millores sindicals. En aquest sentit, per tant, nosaltres creim que quan es parla de donar tanta de feina, nosaltres entenem que la qualitat

també s'ha de donar a la gent que treballa a una televisió; si hi ha qualitat a la gent que hi fa feina, amb els professionals, evidentment també això redundarà en un benefici de la pròpia televisió.

Per tant, nosaltres per acabar hem de dir que ens ha decebut totalment aquest model de la televisió pública; ja ho varem dir al principi, torn dir que no ens varem equivocar, sinó que, tristament, s'acompleixen les previsions que ja varem donar i sobretot el que volem és clarament fer una denúncia pública d'aquesta radiotelevisió. Ni molt manco, dir que els treballadors nosaltres creim que fan la feina que pertoca i en aquest tema nosaltres som molt respectuosos, ara bé, amb el model, amb qui implanta aquest model i el du endavant nosaltres creim, tenint en compte que parlem d'una televisió pública de molts doblers que són de tots, que s'ha de gestionar per part del Govern, entenem que ha de ser una televisió que ha de canviar, que ha de ser una televisió oberta a tots, una televisió democràtica, una televisió participativa, una televisió plural, una televisió que millori la seva qualitat respecte dels seus programes i sobretot també que millori el tema de la llengua i de la normalització lingüística, veient aquest aspecte com a un element bàsic de vertebració i de cohesió social; no passa res, hem de millorar, hem de parlar millor tots, hem de parlar bé, però el tema de la llengua entenem també que és un tema fonamental.

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sra. Diputada.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Sí, vagi acabant, Sr. President. Per tot això, nosaltres creim que aquesta interpel·lació no només és adequada sinó que ens agradaria que fes reflexionar al Govern perquè realment canviassin aquest model de televisió i ràdio, que si l'escolten una estona, almanco li puc dir, no només jo, sinó altres persones, realment fa ganes, almanco en alguns casos, tancar-la, perquè és donar una visió totalment distorsionada del que són les Illes Balears. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista té la paraula el Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Bé, Sra. Costa, coincidim amb vostè amb la crítica que ha fet al funcionament fins ara d'IB3, bàsicament en tres aspectes: en informació, informació que en aquest cas és *versus* manipulació; en la utilització de la llengua i, finalment, en els continguts. Efectivament, per aquests motius la televisió pública de les Illes Balears no aconsegueix la seva principal funció com a servei públic. I assistim a una censura i manipulació de la qual ens arriben denúncies constantment, ja sigui a través de cartes al director als mitjans de comunicació o denúncies de particulars que es dirigeixen als partits polítics per expressar la seva indignació. Jo mateix, o el meu partit, varem tenir ocasió de comprovar quina és la pràctica, molt

subtil, perquè la notícia sempre vagi a favor del Partit Popular, i vaig tenir ocasió de contar-ho a la directora general a la darrera comissió de control: la informació sobre les primàries que va realitzar el PSM, a part que hi va haver un error i les varen presentar com a unes primàries per elegir els candidats a l'Ajuntament de Palma, però el fet és que a continuació de la pastilla informativa s'entrevista la Sra. Cirer, Batlessa de Palma, perquè comenti les primàries del PSM, i la Sra. Cirer diu que ells no tenen aquests problemes perquè no perden el temps elegint els seus candidats, bé, i altres qüestions.

Bé, quina és però la lectura que n'hem de fer d'aquest tractament informatiu? I és que sempre, vengui o no a compte, fins i tot per tractar les eleccions internes d'un partit tanca la informació un membre o un alt càrrec del Partit Popular, amb el greuge que quan computen el minutatge dels partits polítics la Sra. Cirer la deuen posar com a un membre del Partit Popular, sinó que deu computar com a batlessa de Palma, i surt la vicepresidenta del Govern i diu: el PP no surt. Però surten els alts càrrecs del PP. Bé, i aquesta pràctica és constant i no passa a l'inrevés: quan el Partit Popular fa una roda de premsa, que ens posa a parir -perdó per l'expressió- als altres, no venen a continuació a demanar-nos una reacció per completar la informació. Per tant, això, aquesta és una manipulació que desequilibra totalment el joc polític i el pes dels partits dins IB3.

Igualment passa amb Menorca, és a dir, per què a Menorca sempre hi ha notícies negatives? I jo gaudesc d'anar a Menorca perquè només baixar de l'avió té dona una sensació de pau i tranquil·litat, idò allà pareix que estan amb una crispació constant. Diàriament surten els comissaris polítics del Govern i posen a parir la gestió del Consell de Menorca. Clar, llavors això computa com a informació del Consell de Menorca, el Consell de Menorca sap que surt, sí, però valdria més que no sortís, per treure el perfil dolent val més no sortir. Bé i aquesta és la situació. Per tant, aquí a nosaltres no ens enganyen, el problema és que enganyen la gent, amb una clara intenció electoral.

Amb el tema de la llengua. Bé, ha tornat a afirmar que el 70% de la graella de programació és en català. És fals completament, es fals completament i estic en condicions de demostrar-ho, perquè presenten com a un programa en català, per exemple, el programa de karaoke o de concurs de música que el presentador, sí, parla en català, quan no parla amb qualche castellà parlant perquè automàticament gira la llengua, i després tots els cantants ho fan en castellà. És a dir que un programa que el 90% utilitza la llengua castellana computa com el 70% d'emissió en català. I a més hi ha un altre fet, hores de màxima audiència *prime time*, el 90% és en castellà. És a dir, vostès en acabar l'informatiu del vespre posin, no sempre, qualche dia, IB3, perquè si no la seva salut perilla, i vegin amb quina llengua es parla, i això són les hores de màxima audiència.

I aquests cracs mediàtics han resultat un autèntic bluf, un autèntic bluf amb unes patinades constants, perquè no coneixen la nostra realitat, que fins i tot veten persones per parlar en català i veten persones per motius ideològics. L'altre dia mateix, fa 48 hores, me varen denunciar, un empresari que estava convocat per anar al programa del Sr. Swarhs, les

càmeres ja havien anat a la seva indústria a fer les imatges prèvies, i en el moment d'anar al programa li telefonaren i li van dir: s'ha cancel·lat. Per què? Extraoficialment, perquè està vetat, per motius ideològics, perquè és un empresari simpatitzant del PSM, vetat, per motius ideològics. Bé, aquesta és la realitat d'IB3 amb la qual no hi podem estar gens d'acord.

Naturalment, acab Sr. President, que hi ha excepcions i ho hem de dir, i tant amb el tractament lingüístic, l'esforç que fan professionals dels informatius, hem dit altres vegades el tractament lingüístic dels dibuixos animats, més que correcte; per tant aquí no hi ha una crítica cap a la professionalitat, amb qualche excepció, perquè haver d'aguantar les retransmissions esportives amb aquests comentaris realment és que ja ens vessa, ens vessa a nosaltres i a moltíssima de gent; i ja duen el temps suficient per haver fet un curset, se'ls enduguin i els tanquin un parell de setmanes allà on sigui, a Ca'n Tàpera, i que facin un curs i que parlin un poc bé per televisió, per favor, perquè és un atemptat a la nostra llengua i insulten la intel·ligència d'espectadors. I haver de posar la ràdio per escoltar amb un poc de dignitat una retransmissió esportiva és que hi ha moltíssima gent que ho fa.

Bé, això és tot, senyores i senyors, no confiam que això millori d'aquí a les eleccions i en haver passat les eleccions esperem que les coses vagin millor.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Sampil. Pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula el Sr. Molina.

EL SR. MOLINA I FRESNEDA:

Gràcies, President. Ya en la pasada interpelación al Govern, en lo que hace referencia al ente público de IB3, comencé mi intervención haciendo hincapié en el hecho de que poner una televisión autonómica en marcha es una tarea que no resulta fácil en una comunidad autónoma. Creemos que con el paso del tiempo, y a medida que se consoliden las emisiones, los objetivos del Govern se estarán llevando a cabo en cada uno de sus puntos, cada día estamos más convencidos de ello.

Se apostó por una oferta de televisión autonómica de calidad y proximidad, con una cobertura del cien por cien sobre todo el territorio balear; efectivamente se ha trabajado para que los ciudadanos disfruten de un canal autonómico propio, de calidad, donde encontrar una oferta diferenciada del resto. Sra. Vicepresidenta, creemos que se han mejorado y completado las redes de distribución y difusión, de manera que lleguen al cien por cien del territorio y casi al cien por cien de la población.

Creo sinceramente que los señores de la oposición no creo que deban ver la misma IB3 que el resto de la población. Se apostó por ofrecer información veraz, plural, sin censura a nadie y que compensase el vacío de información autonómica, audiovisual, especialmente en Eivissa, Formentera y Menorca. Efectivamente, Sra. Vicepresidenta, *Balears de matí*, 80 minutos dedicados a la información y al debate de la actualidad balear, con intervención en directo desde todas las islas; dos

informativos diarios de gran formato; un breve informativo de cierre, *Balears directe*, a diario, *Set de notícies*, y un reto informativo de alcance, las desconexiones informativas insulares.

Sra. Vicepresidenta, se apostó por la vertebración, la cohesión territorial, el insularismo y el autonomismo, ¿quién pone en duda hoy, tras estos meses de emisiones, que no existe mutuo conocimiento entre las cuatro islas? ¿Quién pone en duda hoy que no se ha descentralizado la actualidad informativa y social? IB3 se ha convertido en un medio propio de cada isla que, sin embargo, enriquece y suma con las demás para construir nuestra realidad informativa a diario.

Se apostó por el fomento de la normalidad lingüística de Baleares, a partir de promoción y difusión de las modalidades del catalán, propias de las Illes Balears, por un lado, y el bilingüismo natural, por otro.

Se apostó por la creación de riqueza, la industria, los puestos de trabajo y la cualificación personal. Se ha optado por sistemas de gestión externalizada, que permite, además de controlar el déficit y el sobredimensionamiento de las estructuras, potenciar la dinamización de la industria audiovisual de Baleares, con más de 50 empresas, y crear puestos de trabajo de media o alta cualificación. Creemos que IB3 no sólo ha impulsado el sector audiovisual ya existente en Baleares, sino que ha propiciado la creación y el desarrollo de nuevas empresas relacionadas con dicho sector, como es el caso de la industria emergente del doblaje, tarea que se está llevando a cabo magníficamente, sobre todo en la vertiente infantil; ejemplo de ello son la *Abeja Maya* y *Pokemon*, ...

(*Rialles a la sala*)

... tema en el que hay que agradecer los piropos del Sr. Sampil, por el apoyo que ha manifestado desde esta tribuna.

(*Remor de veus*)

IB3 radio e IB3 televisión han permitido también ...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

EL SR. MOLINA I FRESNEDA:

... el desarrollo profesional de los artistas y actores de las Illes Balears, que cuentan ahora con medios de comunicación de carácter autonómico, donde puedan expresarse en su lengua natal y dirigirse a un público con el que comparten una cultura próxima. Consideramos que IB3 está logrando el objetivo de contribuir, con sus espacios programáticos, a difundir la cultura y la información de las Illes Balears, alternando en sus emisiones todos los géneros que reclama la sociedad.

Creemos que IB3 es especialmente cuidadosa con los niños y somos conscientes que desde el principio se han adoptado todas las medidas necesarias para la protección de la infancia y de la juventud.

Sra. Vicepresidenta, es para felicitar a los gestores del ente público por el acierto en cuanto al modelo audiovisual planteado desde esta comunidad para sus medios. Han sido pioneros en la instauración de un sistema basado en la externalización de servicios y el control presupuestario que están imitando las nuevas televisiones autonómicas emergentes.

Y un consejo antes de acabar, a todos aquéllos que predicán que técnicamente IB3 no es una televisión de calidad, yo les sugeriría sólo una cosa, que cambien su aparato receptor. Y se lo digo bien en serio, IB3 en estos momentos está en la vanguardia tecnológica de todas las televisiones de España. Sin duda alguna, desde nuestro grupo parlamentario, estamos convencidos de que IB3 puede llegar a ser un valioso patrimonio de la comunidad autónoma; generar cada vez más riqueza y conocimiento en el exterior; posicionarnos en el complejo mercado audiovisual y, en definitiva, ser cada vez más rentables en términos sociales.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Molina. Sra. Pilar Costa.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Bé, Sra. Vicepresidenta, amb *capotes*, com vostè diu, com els seus, m'han passat, que jo li faré arribar una nota, per tornar-li el seu *capote*, perquè no sé si el bilingüisme natural que ara prediquen és incorporar una paraula en castellà a cada frase i dir *redes* per xarxes, *formato* per format, *puestos* de treball per llocs de treball, etcètera, però li faré arribar amb el mateix to de *capote* al qual vostè feia referència.

Per altra banda, dir-li que estic contenta sentir per primera vegada que IB3 vol donar informació local, informació insular, informació autonòmica, perquè resulta que IB3 no va retransmetre la Diada de Mallorca amb l'argument que això era un acte insular i que, com que era un acte insular, no anava amb IB3, que només retransmetia programes o diades autonòmiques. Per tant, estic contenta de veure que han canviat la seva línia.

Per altra banda, dir-li, Sra. Vicepresidenta que no m'ha contestat perquè l'esport d'Eivissa i de Menorca no existeix i li he concretat els partits que vostès no retransmeten d'equips de primera, com és el Bàsquet d'Eivissa amb el PDV o el Bàsquet de Menorca; vostè me parla d'acords amb el Reial Mallorca, però és que jo no li parlava del Reial Mallorca, si això ja ho sabem que tenen vostès acords amb el Reial Mallorca, li parlava del bàsquet d'Eivissa i de Menorca.

I després està molt bé que vostès parlin de què han creat 600 llocs de feina, mai no volen parlar del personal fora de la plantilla d'IB3, perquè diuen que això depèn d'empreses privades, però bé, quan és atribuir-se la creació de llocs de feina, en aquest cas sí que diuen que els han creat vostès els seus llocs de feina. Si vostès han creat 600 llocs de feina de forma indirecta, hauran de contestar a aquesta cambra, Sra. Vicepresidenta, per què van expulsar tres coordinadors d'IB3, per què van fer fora una professional d'IB3 perquè no els agradava la ideologia o l'associació a la qual pertanyia la seva mare, etcètera; cada vegada que hem preguntat això al

Parlament vostès ens han contestat que no ha estat ni una decisió d'aquest Govern ni d'IB3 perquè ells treballaven per a empreses privades.

Per altra banda, dir-li, Sra. Vicepresidenta, que, ha parlat vostè de l'audiència, a veure si s'aclareixen entre vostè i la directora general, i ho entenc que no s'aclareixin perquè com que encara no són a SOFRES ningú no sap quina és l'audiència real d'IB3, perquè tampoc no ens han passat aquesta documentació que els hem estat sol·licitant permanentment. Per una banda, parlen, de vegades parlen de la fidelització del 45%, altres vegades del 28%. Després ens parlen que les previsions d'audiència eren del 5% quan la realitat diu que ni tan sols arriba al 3% d'audiència. I dir que el cent per cent de la població coneix l'existència d'IB3, Sra. Vicepresidenta, jo comprenc que això és un desig, però està molt allunyat de la realitat i, si no, es passegin per les illes menors i veurà quanta gent ni tan sols coneix l'existència de la televisió autonòmica, perquè encara molts de diumenges cerquen a quin canal poden veure el futbol.

També m'ha cridat l'atenció que facin vostès menció que IB3 han dit que era la millor, ja no sé si era d'Espanya o del món, en tecnologia, en noves tecnologies, etcètera; jo no pos en dubte que això també sigui un desig, però miri, haurien de ser menys superbiosos i menys pretensiosos, perquè IB3 ha creat una nova empresa, IB3 Multimèdia, precisament pel tema de les noves tecnologies i per adaptar-se a l'emissió en digital, i un dels objectius, com va dir la directora general d'IB3, ha estat ajornar la posada en funcionament en digital de la televisió pública autonòmica. Això sí, l'empresa ja l'han creada i alguns llocs de feina envoltant d'aquesta empresa també, però han ajornat la seva posada en funcionament.

I també sembla mentida, Sra. Vicepresidenta, jo entenc que com duia preparat el llistat de comunitats autònomes on governava el PSOE per dir el malament que es troba allà la televisió autonòmica, però no ha posat el millor exemple, ha parlat d'Extremadura i del conveni que va fer amb Canal Sur; jo entenc que aquest tema els pica molt, perquè precisament el Partit Popular a Extremadura i el govern del Sr. Aznar, quan era president del Govern espanyol, varen impugnar tots i cadascun dels convenis que firmava el Govern d'Extremadura. Resultat de les impugnacions i dels recursos: el Partit Popular i el Govern d'Aznar varen perdre tots i cadascun dels recursos en els tribunals que varen posar contra la posada en funcionament de la televisió a Extremadura; no només van perdre això, sinó que a les eleccions autonòmiques crec que el Partit Popular va treure el seu pitjor resultat. Però bé, vostès segueixen amb aquesta política.

I miri, jo no sé si és el conseller d'Hisenda qui els assessora a fer els números, però que la televisió pública ens surti a 38 euros per habitant, no ho sé, potser som jo que no ho he calculat gaire bé, però si tenim un pressupost de 60 milions d'euros a IB3, la televisió autonòmica ens surt a 60 euros per habitant, arrodonint xifres.

I ja, jo no sé si era per aixecar les rialles en aquest Parlament, que ja està bé, dir que el partit que més surt a la televisió pública autonòmica és el Partit Socialista, només li ha faltat dir que el que menys surt és el Partit Popular, miri, em

permeti una rialla perquè això ens dona mostra de la poca credibilitat que té aquest govern. Potser sí que vostès fan esforços perquè el Partit Socialista surti molt, sobretot, i d'això també esperam la informació que ens la passin oficialment, quan fan més referències a notícies a nivell estatal, quan poden criticar el president Zapatero o qualsevol altre president de comunitat autonòmica que no sigui del Partit Popular, llavors sí que s'esforcen que surti el Partit Socialista.

I miri, no dona mostres de pluralitat ni de veracitat el minutatge de cadascun, ...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sra. Costa, per favor.

LA SRA. COSTA I SERRA:

... dels grups polítics que hi surten, això no és garantia de res, s'ha de sortir, però s'ha de veure com se surt.

I com que m'imagín que la Sra. Vicepresidenta deixarà la traca final per fer-nos tota una tirallonga de retrets respecte de Televisió Espanyola, m'hagués agradat que hagués estat més valenta, Sra. Vicepresidenta, ens ho hagués dit al principi perquè haguéssim tengut temps de contestar.

I per acabar, ja que el Govern maneja la documentació oficial d'audiència, d'aparició dels grups polítics, etcètera, li demanam, una vegada més, formalment, Sra. Vicepresidenta, que ja que no ens contesta les nostres peticions ni aquí ni en el consell d'administració, entregui la documentació que tenguí, la dipositi a la Mesa del Parlament, perquè així tots podrem contrastar les dades irreals que vostès diuen que manegen. Perquè si no demostraran una vegada més que fins i tot les dades les utilitzen de forma partidista.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Costa. Sra. Estaràs.

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. En primer lloc, aniré contestant coses que ens quedat en l'aire a l'altra intervenció i intentaré donar resposta a tot el que s'ha plantejat en aquesta.

Posar en dubte que estam al capdavant en tecnologia, ni tan sols li contestaré. Ens hem posicionat com a un dels més forts dins la FORTA; ens hem diferenciat positivament de la resta de comunitats autònomes i lideram l'era digital. Fa un parell de divendres vàrem dur aquesta creació de la societat multimèdia, amb l'objectiu precisament de ser capdavanters en l'era digital, el pas d'analogic a digital. Però és igual, això és aquí, fa dos anys i mig que ens vàrem proposar aquest projecte, fa un any que aquest projecte està en marxa i que som capdavanter en tecnologia, només li diré una cosa, no haguéssim entrar dins la

FORTA. Per tant, aquest argument és tan demagògic que cau pel seu propi pes.

Bé, informatius, antiautovies, Sra. Costa, a vostè que li agrada més estar amb els antiautovies que ser al Dia Institucional de la comunitat autònoma acompanyant la presidenta de Menorca a un acte que era el Dia de la comunitat, antiautovies Sra. Costa, vostè era fora amb els antiautovies, quan li pertocaria estar, sota el meu criteri, com a portaveu de l'oposició d'Eivissa, li hagués pertocat ser a dins, perquè s'ha de separar la crítica sempre positiva del que és la celebració del Dia Institucional de les Illes Balears, i *para muestra un botón*, la Sra. Barceló ...

(Aldarull a la sala)

... va complir amb els més *altos cometidos* del que representa el Dia de l'autonomia i així no ho va fer vostè o el batle d'Eivissa o el Delegat del Govern, no sé per quin motiu.

(Remor de veus)

Però bé, antiautovies, ...

EL SR. PRESIDENT:

Un poquet de silenci, per favor.

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

... 50 informatius han sortit els antiautovies, a 50 informatius, -Sra. Costa, li deman el mateix respecte que jo li he tengut a vostè, només li deman el mateix-, a 50 informatiu han sortit els senyors antiautovies -per cert, moltes vegades amb la seva participació- als informatius d'IB3. Tant de bo que només han sortit 50 vegades, li deu parèixer poc, a mi me pareix ni bé ni malament, el que se suposava que s'havia de fer. Però dir que no han sortit, doncs jo vull dir i deixar constància que han sortit 50 vegades. Vostè el Dia de Balears va sortir a l'acte institucional del Govern de les Illes Balears i l'endemà a l'informatiu del mig dia, que al principal varen sortir els antiautovies, entre els quals hi era vostè Sra. Presidenta, la vegada número 50. Pas per damunt aquest tema perquè també cau pel seu propi pes.

Anem a veure quins altres temes ha tret la portaveu. Bàsquet d'Eivissa, a tots els informatius que cada vegada tenen lloc, que es parla d'esports, s'hi dedica un capítol a Eivissa i estam a punt d'emetre, amb un conveni, el bàsquet d'Eivissa.

Audímetres, bé, que vostè digui que als audímetres no veu ni el 3% també cau pel seu propi pes, no s'ha de fer demagògia, no s'ha de fer demagògia, de cada 100 persones, segons la Sra. Costa, només 3 persones veuen IB3; cau pel seu propi pes, no hem de confondre els desitjos amb les realitats. Miri, jo li he donat els audímetres del mes de setembre, perquè saben que amb 43 audímetres que tenim ara, saben que el mes de setembre n'hauem implantat 200, aquesta és la informació de què disposam. I li he dit l'audímetre del setembre, majors de 14

anys i índexs de fidelització del 45 i índex de penetració del 80%.

Però sap en què es diferencia un gran polític d'un polític menys gran? En què vostès haurien de lluitar amb nosaltres a fer IB3 gran, perquè un dia jo no hi seré, ni hi serà el Sr. Flaquer, ni hi serà cap dels membres d'aquest govern, i probablement hi seran vostès, IB3 és un projecte -he sentit que una diputada ha dit que es tancàs, és que això no cap dins cap cap ni amb serietat- de país i per tant ens hem d'unir amb aquest projecte de país, això no significa que no s'hagi de poder criticar. Però d'això a dir que es tanqui vol dir que el sentiment de país es té de manera molt flaca. No s'han d'esforçar a davallar els índexs d'audiència, s'han d'esforçar amb nosaltres a pujar aquests índexs d'audiència, pareix que els alegra que la gent no pugui veure IB3; vostès han de ser amb nosaltres, tots junts, els que facem forta IB3.

També voldria fer una menció a Televisió Espanyola i també una menció a la plantilla. A la plantilla, dir-los que són 112 empleats, entre l'ens que en té 49, entre la televisió que en té 52 i la ràdio que en té 11, en podríem tenir 137, però en tenim 112. Hem donat feina a 600 llocs més de manera indirecta, a mi me pareix molt positiu, perquè tot el que envolta el model audiovisual ha anat cada vegada a més. I a més li he comentat que s'ha multiplicat en un 5.000% més l'horitzó de feina, la generació econòmica, la facturació de tot un món que hi ha envoltant el model audiovisual i a mi això me pareix tremendament positiu.

Quan li parlava de quin era el partit amb més temps i nombre d'aparicions a IB3, li feia la reflexió que el primer partit era el PSOE, els dos polítics institucionals que més surten són el Sr. Zapatero i el Sr. Jaume Matas, lògicament, perquè un és president del Govern d'Espanya i l'altre president de la comunitat autònoma. També, qui surt més? Els consellers i els ministres, lògicament, perquè ocupen dos llocs institucionals, uns al Govern d'Espanya, i els altres al Govern d'aquesta terra. Però els partits que més surten, en primer lloc és el PSOE, amb molta diferència, seguit del PP i d'altres partits, però el PSOE és el primer que surt, i per tant no puc acceptar la seva crítica. I vol que li digui quant temps en total es dedica a representants polítics de qualsevol signe? Un 23% de tota la graella d'IB3. És a dir, crec que és una xifra molt baixa, perquè més del 75% restant es dedica a programes de cuina, d'oci, de gastronomia, de llengua, de cultura, de geografia, d'illes, d'actualitat, de debat, però només un 23% a representants polítics i el PSOE és el que més surt.

Anem a veure què ha fet a Televisió Espanyola, sempre per saber com es fa una cosa s'ha d'intentar comparar, però abans li vull dir una cosa en relació amb el seu càlcul que fa d'euros per habitant; jo sé tan poca economia com vostè, perquè som misser i no som economista, però quan no sé d'un tema intent fer immersió, amb aquesta immersió que jo he fet i que veig que vostè no ha fet m'expliquen que no es pot mesclar el pressupost d'explotació amb el pressupost de capital. Els 57 milions i busques que tenim de pressupost d'IB3 tenen un part, que són 38 d'explotació i la resta de capital, o bé feim els euros per habitant damunt la despesa d'explotació o bé damunt la despesa de capital. Aquest compte que vostè ha fet de dir 57 millones de presupuesto, 66 de deuda, 60 y no sé cuántos euros

por habitante. En fi, això vol dir que Televisió Espanyola, 7.600 millones de deuda, 700 millones de presupuesto, euros por habitante 7.000, en fi és un compte rar. Així com ho han fet els economistes, que no són ni vostè ni jo, 38 euros per habitant a les Illes Balears; 56 a Canal 9; 42 a Galícia; 48 a TV3 i el compte pràcticament no surt a Televisió Espanyola. I tenguí en compte que nosaltres som una comunitat més petita i que tenim la insularitat, però no per això hem de deixar de tenir una televisió amb la mateixa qualitat que la resta de comunitats autònomes.

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sra. Estaràs, per favor.

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

Sí, vaig acabant, amb Televisió Espanyola, que és un tema del qual sí voldria dir dues coses. Si miram l'any 2005, quin és el partit de més temps d'aparició a Televisió Espanyola, doncs ha estat el PSIB-PSOE, 31% de percentatge d'aparicions, per exemple el mes de gener, enfront d'un 11% del PP. El segon partit a Televisió Espanyola, que era el que volia dir abans, no creguin que era el PP, és el PSM. Fins i tot al PP ens passen davant els sindicats i els moviments ciutadans que tenen una protesta contra el PP, quan les protestes són en contra de l'administració de l'Estat, per exemple la protesta dels *plus para equiparar los pluses salariales a los funcionarios*, me permetrà que ho digui en castellà, el seguiment de la televisió pública estatal és pràcticament inexistent, ara bé, quan la protesta és contra el Govern de Jaume Matas els minuts dedicats són extraordinaris a la televisió pública. Però endevinin quin és el polític mediàtic per excel·lència que surt més a Televisió Espanyola: el Sr. Ramon Socías, el teòric delegat i pràctic cap de l'oposició d'aquesta comunitat autònoma.

En declaració a la cambra, que aprofit per dir-li que és un recurs, els periodistes sabran de què parl, és un recurs molt recurrent, el que es diu *totales*, ...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Estaràs, hauria d'acabar, per favor.

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

Sí, acab, president, en declaració a la càmera, *totales*, agafar una càmera, fins i tot no hi ha hagut una roda de premsa del PSOE, però surt la càmera de qualcú del PSOE contestant perquè hi ha *hilo directo*, 31 minuts de declaració a càmera del PSOE enfront d'11 del PP; el març, 36 enfront de 10; el novembre, 28 enfront de 4. En definitiva, Sr. President, m'imagín que clar, qui mal no fa mal no pensa i això és el que li passa a la Sra. Vicepresidenta i el contrari és el que li passa a la Sra. Costa, qui mal fa mal pensa.

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments i aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Estaràs.

III. Moció RGE núm. 1047/06, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a Pla sociosanitari del Govern de les Illes Balears, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 5466/05.

Seguidament passam al tercer punt de l'ordre del dia i debatrem la moció RGE núm. 5466/06, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política sociosanitària. Per defensar la moció, té la paraula la Sra. Salom.

LA SRA. SALOM I SOLER:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. El Grup Socialista presenta aquesta moció a la política sociosanitària del Govern, perquè ha quedat demostrat, el dia 14 de febrer del 2006, fa quinze dies, que aquest govern de drete amb tres anys no ha tengut ni la capacitat d'ampliar l'assistència primària ni de reduir l'hospitalització, d'optimitzar els recursos existents, d'idear un protocol conjunt per a tots els nivells assistencials i, sobretot, per aconseguir el compromís professional necessari per a la integració sociosanitària a les nostres illes. Aquests cinc punts que acab de definir i que he anotat representen ni més ni manco que els pilars i els fonamentals en els quals s'ha de sustentar la necessària política de coordinació sociosanitària.

A la intervenció de la Sra. Puig, fa quinze dies, s'ha pogut contrastar en aquesta cambra el fracàs del Govern del Partit Popular en aquest àmbit. El president Matas, diu la Sra. Consellera, té quatre volums d'un pla sociosanitari, segons afirma la Sra. Puig fa quinze dies, però no ha aportat res més, depenem en aquest aspecte de la fe que vulguem posar a les seves paraules, però no hem vist, senyores i senyors diputats, res. El Govern del PP, amb dues conselleres i una vicepresidenta, ha dissenyat una gran estratègia de govern, i ho cit textualment del *Diari de Sessions*. Aquesta gran estratègia en el camp sociosanitari li he de dir que està ben demostrat que ha sortit ben foradada, de fet no saben ni per on van ni quina política aplicaran ni quina planificació sociosanitària té aquest govern. I això és el que es dedueix de les paraules de la Sra. Consellera Rosa Puig.

Després de tres anys de legislatura, ens amolla, fa quinze dies: "En aquestes illes -diu ella- a hores d'ara realment no hi ha una connexió amb aquests dos sistemes social i sanitari". Aleshores, senyores del Govern, deman: què esperen? Què esperam aquí, en aquesta comunitat, per posar en marxa aquest pla, aquests quatre toms, aquests quatre volums que diuen que tenen. Resulta molt mal de creure, ja que tal i com afirma la Sra. Puig a la seva interpel·lació, hi ha un equip de la Sra. Tresserras que ha trigat ni més ni manco que dos anys per redactar un pla, un pla fantasma, tal i com vaig a la meua primera intervenció. No els sembla que aquest temps excessiu és molt gran per tan pocs resultats, senyores i senyors diputats, senyores del Govern? -només hi ha la Sra. Puig, però bé, no els interessa, queda molt demostrat que aquests temes socials a

aquest govern no interessin a ningú, perquè hi ha la consellera del gremi, perquè ja seria escandalós que no hi fos.

Diu també, la Sra. Consellera, que ha posat en marxa un procés d'elaboració de la normativa del Pla sociosanitari, cito les frases textuais del *Diari de Sessions*. Però resulta molt difícil d'entendre, perquè no ho explica, on s'aplica aquest pla, on estam i sobretot cap on anam, senyores i senyors diputats.

Diu també ella que ha posat en funcionament ni més ni manco que els nous serveis d'atenció a domicili de rehabilitació, ho mirin bé, el *Diari de Sessions* de fa quinze dies a la pàgina 80; però he d'apuntar al mateix temps, senyores i senyors diputats, perquè el govern pràcticament és absent, amb quines persones compten, amb quina temporalització compten, quins recursos hi posen. I ara ja li puc assegurar, i molt personalment, senyores i senyors diputats, que fa quatre mesos aquests serveis d'atenció a domicili que pregona la Sra. Puig que ha posat en marxa de rehabilitació a domicili, fa quatre mesos no existien, i li dic per experiència pròpia, el meu pare, a domicili, vàrem haver de pagar, com tothom en aquesta comunitat autònoma, aquest tipus de serveis. I així va tot en aquesta comunitat autònoma, tot el que sigui social han de ser serveis privats i pagats per cadascú. Això és el que vostès volen i això és en el que vostès posen tot el seu esforç.

I per acabar, no sé si la consellera en aquest punt anava de bromes, però a la pàgina 4179 del *Diari de Sessions*, diu textualment, en relació amb la vigència del seu Pla sociosanitari, un pla, recordin, que encara no hem vist, un pla que no s'ha presentat, un pla que no té ni cos ni, pel que es veu, ànima ni esperit, diu talment la Sra. Consellera: "fins a l'any 2010, o sigui, -senyores i senyors diputats- nosaltres sí que ens donam temps". Jo crec que aquí hauríem de ser profundament rigorosos, del no res només surt el buit, la buidor absoluta.

I en aquest camp, senyores del PP, sí, no han fet res, buidor exclusivament, senyores i senyors diputats, no han fet res precís, no han fet tangible quant a un Pla sociosanitari, per la simple raó, perquè no existeix. Els seus moviments són sempre improvisats, tenen, aquest govern sí que el té, és veritat, no hi són, però els ho diré, tenen una marca registrada i aquesta marca registrada és que no tenen res absolutament planificat, ho ha demostrat abans la Sra. Pilar Costa en relació amb Televisió Espanyola, improvisació i no sabem a curt termini on anam. Observam amb moltíssima preocupació i amb molta inquietud aquesta inoperància absoluta en aquest govern i justament per això posam aquesta moció, perquè la ciutadania, senyores i senyors diputats, -i això no fa cap gràcia- no pot ser oblidada per un govern que té a la cua la prioritat de totes les millores en benestar social de la població de les Illes i, tot sigui dit, la consellera que teòricament s'hauria d'encarregar d'aquest tema es troba molt més encurollada a tractar de manipular de forma poc elegant -i sóc molt generosa amb la qualificació- l'associació de la gent gran del seu poble.

Per això, senyores i senyors diputats, reprovam en aquest parlament i anotam en la nostra moció que volem que en el termini d'un mes ens expliqui en aquesta cambra i a la comissió que sigui adient, una síntesi d'aquests misteriosos quatre volums que diu que té del Pla sociosanitari.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Salom. Per a fixació de posicions, pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds té la paraula el Sr. Ramon.

EL SR. RAMON I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Avui seria un bon dia per fer un debat sobre política sociosanitària, però em tem que no es farà i, de fet, la mateixa moció que se'ns planteja aquí és un pas previ al que pugui ser un debat sobre política sociosanitària. I realment crec que no estam en condicions; jo podria estendre'm una mica més en qüestions que vaig dir a la interpel·lació; jo podria parlar de la manca de planificació i de coordinació que observam a les pràctiques del Govern en política sociosanitària; de la tendència generalitzada d'aquest govern, i també en allò sociosanitari a la privatització de serveis, a desviar recursos cap a la iniciativa privada; podria parlar també de l'obsessió per fer construccions que no obeeixen a un disseny previ, a una planificació. Però crec que, donada la situació, el que faré bàsicament és llegir el *Diari de Sessions* de la sessió del dia 14, de la interpel·lació sobre política sociosanitària, per extreure'n al final unes conclusions.

Deia la Sra. Consellera el 14 de febrer: "El Consell de Govern de dia 29 de juliol de l'any 2005, precisament a petició de la vicepresidenta, va prendre un acord que posava punt i seguit a una feina que s'havia fet a través de la comissió delegada", bé, el Pla sociosanitari. 29 de juliol del 2005. "És un pla -continua més endavant la consellera- que té quatre volums", i diu: "els tenc allà". Jo no sé aquest "allà" on és, no ho va dir; el que sí veig és que allà no és aquí, no és aquí; aquest és el problema. Bé, se'ns explica que són quatre volums molt interessants: el primer fa referència a un estudi dels serveis socials i sanitaris de les nostres illes; el segon, estudi del funcionament d'aquests serveis; el tercer fa referència a la realitat sociosanitària actual de les nostres illes, o sigui, un diagnòstic previ de quina és la situació. També diu la consellera, o afirma ella, que no existeix una integració funcional del sistema sanitari i del sistema social. "És una constatació patent el fet que fan falta urgentment a les nostres illes recursos especialitzats". El quart volum fa referència a l'organització i a la posada en marxa del Pla sociosanitari i tot això.

Bé, aquestes coses on són?, per què s'amaguen?, per què són allà i no són aquí? Per què no les podem tenir els parlamentaris de l'oposició? Per què no podem fer un debat a partir d'una informació que té el Govern no perquè li hagi arribat per ciència infusa, sinó perquè ha pagat, amb recursos de tots els ciutadans, per fer aquests estudis. Per què no són aquí? Seria essencial, evidentment, per poder fer un debat sociosanitari.

Sí que vàrem aclarir -ja en teníem constància, també; vagin al *Diari de Sessions*-, deia la consellera també que tenim un distint model en el tema de residències. Diu: "Que estiguin a un poble o estiguin a un altre depèn de la voluntat que han tengut els ajuntaments i les corporacions locals que han ofert solars

perquè llavors es faci una cosa privada en sòl públic". Si n'ofereixen dos municipis de poca població i que tenen pocs habitants però que el sòl és més barat, allí feim dues residències, que és el que deia jo en el debat de la interpel·lació, i a zones més poblades potser no en feim cap. Evidentment és un altre model. És un model, a part de privatitzador, és un model que no té en compte les realitats.

Però per no citar només la consellera em permetria citar el meu admirat portaveu del Grup Parlamentari Popular quan ens diu, per fixar posició i aclarir quina és la situació, ens diu -també del *Diari de Sessions*- que "veig un problema fonamental de comunicació", un problema fonamental de comunicació; nosaltres també el veim, eh?, nosaltres també el veim, no se'ns comunica. Diu: "Jo no sé si hauríem de proposar fer unes jornades d'aquestes que ens trobaríem tots en un hotel i compartiríem durant un parell de dies la convivència -com els antics exercicis espirituals; és l'alternativa que se'ns proposa- perquè tenc la sensació que aquí venim amb discursos i tal i que no ens escoltam". Bé, jo, en fi, exercicis espirituals, no n'he fet en la meua vida i no sé si estic en edat de començar una cosa d'aquestes, però el Sr. (...) es veu que sí que en va fer, m'ho recomana? Bé, m'ho pensaré, m'ho pensaré, però en tot cas crec que no és necessari que contractem un hotel, crec sincerament que no és necessari. Jo crec que aquest parlament té prou sales, té prou possibilitats; jo crec que no hem d'inventar tant, no, bastaria una cosa: que el Govern ens envii la documentació, que tenim dret a tenir-la, que no ha de ser només allà, que ha de ser aquí, que ens envii aquesta documentació, que tota la informació que hi ha recollida tenim dret..., tenim el deure d'estudiar-la i té l'obligació el Govern d'enviar-nos-la aquí. És una autèntica malversació de fons públics fer aquests estudis, pagar-los i no remetre'ls ni als grups parlamentaris. Per tant, ni exercicis espirituals ni hotels; que s'envii al Parlament, i està previst reglamentàriament que es doni un temps per estudiar-ho i que es faci el debat sobre el Pla sociosanitari.

Per tant avui no podem fer aquest debat en condicions i, de fet, el grup proponent a la moció només diu dues coses absolutament elementals, que evidentment hi donam suport i hi votarem a favor. Però és que fa vergonya que s'hagin de demanar aquestes coses. El segon punt és instar el Govern a remetre el Pla sociosanitari aprovat fa set mesos, no?, em pareix que diu aquí; que se'ns remeti això. Fa falta instar a això?, bé, es veu que sí, i potser encara hi votaran a favor els de la majoria, però, sincerament, que s'hagin de demanar aquestes coses... I evidentment al primer punt encara hi podrien haver posat més adjectius: manca de transparència i de diàleg en l'elaboració del Pla sociosanitari, obscurantisme, ocultació als ciutadans... És que és obvi, és evident, i que això va en detriment de la participació ciutadana, clar, és que és obvi. Participació ciutadana, no ja només de grups polítics, grups socials que puguin tenir interès, sinó, pel que sembla, dins la mateixa conselleria deu ser una cosa que està guardada a un calaix que deuen conèixer dues o tres persones, perquè..., és a dir, funcionaris de la conselleria desconeixen l'existència física d'aquesta cosa.

Realment lamentable. Per tant suport a aquesta moció i esperem que en un futur pròxim, el més pròxim possible, puguem fer un debat en condicions de la situació dels mitjans

que hi ha per atendre tot el problema sociosanitari, de les polítiques del Govern i d'aquesta documentació que han recollit i aquestes propostes, i que per a això no faci falta ni anar a un hotel ni fer exercicis espirituals.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Ramon. Pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista té la paraula la Sra. Mascaró.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, el Pla sociosanitari en aquestes illes s'ha convertit en una espècie de novel·la d'intriga en fascicles, que no arribam a saber ben bé quan sortiran els fascicles; sabem qualque coseta però no arribam a veure la continuïtat de la novel·la. Sí la intriga però no la continuïtat de la novel·la. Aquests fascicles apareixen de tant en tant a diferents llocs: en els pressuposts d'aquesta comunitat varen aparèixer, el 2003 ens varen escriure que el 2004 es faria la revisió del Pla sociosanitari, en el pressupost del 2005 surt un altre capítol -no ben bé un fascicle, en el pressupost són capítols-, surt un altre capítol del Pla sociosanitari, que el tornaran revisar; entre i entre alguna aparició pública, que serien els trossos dels diàlegs de la novel·la amb persones contractades per revisar-lo que van esbrinant, fan qualque comentari i qualque diàleg sobre aquest pla, i mentrestant l'oposició va demanant a veure si ho podem conèixer, si podem saber què diu, si ens enviariau l'esborrany que teniu..., però no arribam a incardinar la novel·la en un sentit almanco comprensible.

Finalment dia 29 de juliol el Consell de Govern pareix que aprova aquest nou pla, que pensam que aquí ja hi posarien una introducció, la foto de qualcú, i apareixeria el document que tots volem veure, però desgraciadament han passat més de set mesos i encara no l'hem vist. Sí que vam veure en el BOIB fa..., just abans del pressupost, crec que era, una licitació d'una campanya publicitària per 270.000 euros, la vicepresidenta va treure una campanya publicitària a càrrec del pressupost de la seva conselleria de 270.000 euros per donar-lo a conèixer. O sigui, tenim una novel·la d'intriga, que gastaran 270.000 euros de propaganda però el llibre encara no ha aparegut. És una bona oferta de llançament, això; com a estratègia per les empreses editorials s'hauria d'estudiar bastant.

Per tant no hem conegut el pla des de l'oposició i tampoc no el coneixen els professionals que l'han d'aplicar. Que ja és més trist, perquè si qui l'ha d'aplicar no sap què diu difícilment aquest pla sociosanitari -si existeix- arribarà a bon port. És cert que els varen reunir, així ens ho han comentat, i els el varen presentar, però no el varen veure, tampoc, ni saben exactament què diu.

I un altre capítol d'aquest pla sociosanitari sortia avui mateix a un diari: el coordinador autonòmic de salut mental supòs que, com que sabia que avui hi havia la interpel·lació i havien de dir "sí que feim coses", degué sortir ahir a qualque banda, tal vegada allà mateix on hi ha el pla, i pel que hem pogut llegir va dir que és necessària la coordinació entre els

serveis socials i l'atenció primària, que s'han de crear més unitats de salut mental dins l'entorn comunitari -jo crec que per a això no era necessari esperar tres anys i pagar un equip, però, vaja, ell ho va dir ahir, això, i en coneixement un trosset més- i que el pla..., mirau el que pretén el pla: el pla pretén cobrir les atencions a la població que pateix alguna malaltia mental. Això és la gran pretensió del Pla sociosanitari, pel que hem pogut llegir, perquè, el document, no el coneixem.

Per tant aquesta història d'intrigues és trista, ha arribat a ser quasi quasi patètica, i demanàrem al Partit Popular que faci un esforç, que convenci el seu govern i que aquests quatre volum del Pla sociosanitari arribin a l'oposició perquè puguem fer realment un debat seriós i amb la intenció de resoldre les necessitats dels ciutadans d'aquestes illes sobre política sociosanitària.

No és necessari que ens el duguin enquadrant. Avui en dia existeixen sistemes informàtiques que per molt poca quantitat..., i si és necessari el posarem de la butxaca, l'euro que val el CD on el puguin guardar, per poder-ne parlar amb tranquil·litat i realment desviar el que fa el Govern en política sociosanitària, que és simplement electoralisme, perquè jo m'imagín que aquesta campanya de 270.000 euros encara no ha sortit, s'iniciarà a final d'any i fins a les eleccions ens donaran maça d'un pla sociosanitari fantàstic que ningú no haurà vist. Per tant sí que agrairíem al Govern que l'enviàs i donarem suport a aquesta moció per això, per poder-lo conèixer i realment després poder-ne parlar.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Mascaró. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Miquel Munar.

EL SR. MUNAR I CARDELL:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, un vell mestre em deia: "l'únic que no et pots permetre és posar-te nerviós quan els altres hi estan"; per tant, amb tota tranquil·litat us diré que jo normalment no he fet mai en aquest escó molt poques referències al que eren els quatre anys passat, perquè jo crec que no està bé riure's dels suspesos i unes eleccions són les que aproven o suspelen. Per tant el passat està passat, però quan entren dins la línia d'allò personal sí que em veig obligat a defensar.

Hi ha una consellera que té una mare que fa temps que està dins..., fa molt de temps que està dins una associació i que fa un treball, i vostès obliden -que és allò que a mi m'indigna d'aquesta esquerra, sempre mel·líflua i sobretot maniquea, que allò seu és bo i allò dels altres és dolent- que el Sr. Antich, president d'aquesta comunitat, quan era president d'aquesta comunitat, el seu pare era el vicepresident de l'associació, i el seu conco era un vocal, i no us sentiren ni piular. Per favor, siguin una mica seriosos, rigorosos i no faltin al respecte a aquells que no es poden defensar.

El segon preàmbul: no sóc d'aquí ni sóc d'allà. Bé, si això s'agreuja li demanaria que s'ho fes mirar. Jo sóc d'aquí, i com

que som d'aquí li demanaria que vostè, que és el déu de l'abstracció, quan qualcú fa una abstracció no concreti en la mentida. Quan jo parl d'exercicis espirituals estic fent simplement una paròdia que vostè naturalment és incapaç de (...). Jo tampoc no n'he fet mai, d'exercicis espirituals, però entenc allò que són les tempestes d'idees i entenc allò que les empreses més importants del món fan quan fan *stages* per intentar compartir projectes, perquè aquest projecte, tercer preàmbul, que vostès no el coneguin no vol dir que no existeixi. Existeix, i els que feim feina dins aquest món el coneixement.

Parlar, per cert, del coordinador de salut mental com un eix important del que és el sociosanitari, em disculparan, però és el que conceptualment dèiem l'altre dia: amb tots els meus respectes, no enteneu allò conceptual. Allò sanitari no és allò sociosanitari; allò sanitari és una part, allò sociosanitari és una altra, és una altra perquè és la suma, i la suma és: dins el concepte sociosanitari hi ha allò conceptual que és no sanitari, sí sociosanitari; hi ha la transversalitat, hi ha l'anàlisi del que existeix, hi ha el que és finançació i hi ha allò que és cofinançació. Per cert, finançació d'aquest govern extraordinàriament escandalosa respecte al que s'ha fet fins ara en models sociosanitaris; de cofinançació, de cofinançació, el món socialista ni tan sols no compleix allò que està escrit i signat a convenis entre administracions de l'Estat. És a dir, no és que no ens regalin res, és que ens roben, repetesc, roben, virtualment allò que era nostre. Per tant, autoritat moral em perdonaran però *cero patatero*, com deien devers Madrid no fa molt.

En referència a allò particular d'un sociosanitari, disculpin, discapacitats físics, Joan Crespi; passin per allà i veuran en quina situació es troba. Vostès recorden qualche infraestructura a les Illes Pitiüses o a Menorca en temes sociosanitaris? Vegin en aquests moments en quina situació estan les noves infraestructures que estan ja en marxa, és a dir, que s'estan construint a dia d'avui. Per altra part, i naturalment, 16 centre d'estada diürna que es faran, amb un increment ni més ni manco d'un 67,19%, 67,19%; perdonin, no és el 3, ni el 5, ni el 7, és el 67,19%. En demència l'increment serà de 96,57; perdonin, 96,57; és increïble. El 73% en places d'addicció. Un projecte Àgora, que els que feim feina en el sector coneixem, que serà ni més ni manco que convertir allò que és el recinte de l'actual hospital psiquiàtric en una ciutat sociosanitària.

Per fer una feina ben feta hi ha una condició *sine qua non* en sociosanitari, que és la transversalitat i sobretot la unitat de fluxos. Per això aquest pla preveu la configuració d'una unitat de fluxos que l'únic que fa és precisament analitzar el cas i, en funció de la tipologia del malalt, de la nosologia de la patologia i de la realitat social d'aquest malalt es diu quin és el recurs més adequat, que poden ser nou, naturalment els nous manaments de la santa mare sociosanitària: detecció, estimulació precoç, prevenció, atenció convencional a domicili, atenció especialitzada a domicili, atenció d'internament, atenció d'internament de 24 hores i substitució domiciliària. Això són els nou manaments que trobaran a qualsevol fulletó de qualsevol tècnic de mitja cala que pugui fer feina en sociosanitari. Això és el que preveu.

I baixant el to, perquè vostès parlen de tarannà i nosaltres volem exercir aquest tarannà, els dic que la moció que vostès

plantegen té dos punts. El número 1, que al meu parer és un atac absolutament innecessari a una consellera que fa, crec, una feina molt més que digna, i al segon fan un prec o sol·liciten que abans d'un mes..., jo els dic que, en vistes al tarannà, si vostès retiren el primer punt d'aquesta moció nosaltres per unanimitat els aprovem el segon, perquè crec que efectivament està planificat ja que això es presenti en aquest parlament i per tant accept allò que planteja la Sra. Salom molt adequadament que és necessari que això es faci, i per tant, com que això és així i nosaltres ho creim, si vostè retira el primer punt de la moció jo li avanço que nosaltres donarem suport a la moció per assentiment.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Munar. Sra. Salom...

LA SRA. SALOM I SOLER:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, en primer lloc vull expressar la satisfacció del Grup Socialista pel suport dels partits Esquerra Unida i Els Verds i PSM a aquesta moció.

La veritat és que abans de definir la nostra posició vull que quedi que en aquest tema del Pla sociosanitari, com en tants d'altres que hem pogut veure avui mateix, estan fets un bon embolic, un bon *lio*, per entendre'ns. No tenen cap tipus de brúixola i han perdut per complet l'orientació, que només retroben -i això sí que està ben clar- quan fan quilòmetres d'autopistes, pel que es veu, l'únic que de debò els interessa.

(Remor de veus)

Això porta a moltes i grosses contradiccions entre vostès mateixos, senyors i senyores de la dreta.

No els descobriré res si els dic que vostès tenen un home que amenitza notablement les seves intervencions amb gestos messiànics i missatges grandiloqüents. Aquesta persona, àvid lector de Kant, però que pel que diu no ho ha entès gens ni una mica, deia fa poc temps en aqueixa mateixa tribuna: "On radica la fortalesa del govern del PP és en la seva feina social, és en l'exigència d'una transversalitat que només la Vicepresidència pot garantir", i avui ho ha tornat repetir. Poden trobar això textualment als *Diaris de Sessions*, transversalitat que només hi ha una persona que pot garantir. I prossegueix amb una *soflama* més o manco com la d'avui: "Endavant, consellera!", diu a la Sra. Puig, "escolti la vicepresidenta", que tampoc no hi és, "que té una autoritat moral -vostè no, Sra. Consellera- i sap el que pot fer", ella, la gran vicepresidenta.

La veritat és que ignor si a aquesta persona, acostumada a fer exercicis espirituals, com ens ha explicat, el dejuni l'havia afectat un poc, perquè hem de tenir en compte que la Sra. Puig, minuts abans, fa quinze dies i ho poden comprovar en el *Diari de Sessions*, justament deia tot el contrari, deia tot el contrari i, a més de dir tot el contrari, no demanava cap tutela de la Sra. Vicepresidenta, no demanava cap tutela de ningú. Això, que es tracta d'un sol partit que en principi no tenen quotes, o sigui,

quan a mi m'interpel·laven deien que nosaltres teníem quotes, però vosaltres, que sou tot un bloc massís i tot això, aquestes contradiccions que queden demostrades difícilment les podeu explicar.

El que queda clar, senyores i senyors diputats, és que qui talla el bacallà és la Sra. Estaràs, que ara és per allà que em dona l'esquena, però Salut i Presidència no sabem ben bé què pinten; més aviat del que es tractaria és de quina conselleria pesa menys que l'altra, perquè sumades no fan ni una unça. Saben què és una unça?, idò les dues juntes ni una unça.

També ignor si existeix alguna desconfiança recíproca, però vull ser més benivolent. El que pensam...

(Remor de veus)

Sr. President, deman la mateixa empara que la Sra. Vicepresidenta abans, a la interpel·lació de la Sra. Pilar Costa. M'agradaria que el Sr. Pastor en concret deixi de fer observacions que no li pertoquen.

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, silenci. Per favor, un poc de silenci. Continui, Sra. Salom.

LA SRA. SALOM I SOLER:

Gràcies, Sr. President. Deia jo abans que m'interrompessin si existeix alguna desconfiança recíproca entre les dues conselleries, i ho demanava per una cosa molt simple: cap de les dues no han fet res, absolutament res, en política sociosanitària i, contràriament, heretaren un pla ja elaborat i posat en funcionament; això sí que no ho toleren, això sí que els sap molt de greu i és el que les porta a contradir-se i a improvisar tot el temps. Els és ben igual a vostès si els ciutadans d'aquesta comunitat autònoma pateixen perquè vostès mateixos tiren al fons un pla sociosanitari que es trobava molt desenvolupat.

I quan dic que no han fet res em limit a constatar una realitat. Mirin, és irrefutable: no han fet xarxa sociosanitària eficient, no han fet una xarxa que contribueixi a resoldre les múltiples, les intenses i les canviants necessitats d'un col·lectiu de persones molt necessitat i molt desprotegit. Però continuaré essent benivolent: els he de dir i els he de reconèixer que imaginació sí que en tenen, i aquesta gran imaginació la posa el seu particular "agoranom"; sí, "agoranom" és a l'antiga Atenes el que s'encarregava de la vigilància del mercat; aquesta figura, mogut per un impuls agosarat, incontenible i vigilant, ha tornat dur als altars l'autoritat moral a la vicepresidenta, i diu que és l'única que sap el que vol fer.

Però vegem com quedam. Estam davant un pla transversal, com afecta el Sr. "Agoranom", que afecta diverses conselleries?, deman. O tot just tenim un govern amb una sola persona que té l'autoritat moral i que és de debò la que comanda?

(Més remor de veus)

Arribats a aquest punt diré que acceptam la retirada del primer punt, perquè la veritat és que estam molt interessats en el fet que la Sra. Consellera -o la Sra. Vicepresidenta, que és la que talla el bacallà i que és la que comanda-, vist això, ens tregui d'aquestes ignoràncies que pateix l'oposició i ens ho expliqui aquí en un termini d'un mes, en un termini d'un mes perquè ja duen més de tres anys i estam sense saber què passa. Per això acceptam aquesta transacció.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Salom. Sí, Sr. Munar? Per què em demana la paraula, si és tan amable?

EL SR. MUNAR I CARDELL:

Gràcies, Sr. President. No per al·lusions, perquè ha estat suficientment hàbil com per dir-me "agoranom", però sí per dir a veure si queda clar que accepta la proposta que jo li he fet des de la...

EL SR. PRESIDENT:

Sí, ho ha dit, ho ha dit.

EL SR. MUNAR I CARDELL:

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

(Remor de veus)

Ha quedat clar, ha quedat clar.

Idò aquesta presidència entén que aquesta moció es pot aprovar per assentiment. Idò queda aprovada per assentiment.

IV. Debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 8610/05, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a Llei de mediació familiar.

Passam al quart punt de l'ordre del dia que correspon al debat de presa en consideració de la proposició de llei RGE núm. 8610/05 presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a Llei de mediació familiar. Per presentar aquesta proposició de llei té la paraula el Sr. Miquel Jerez.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Per defensar la iniciativa legislativa del Grup Parlamentari Popular respecte la proposició de llei que avui portam en aquesta cambra. És intenció d'aquest diputat defensar-la des de les tres, que no són les úniques, motivacions per les quals entenem que la mediació familiar està necessitada d'una imminent regulació.

La primera de les motivacions és regular l'activitat de la mediació familiar com una eina, com una tècnica, com un instrument eficaç i com un instrument vàlid que permetrà solucionar extra-judicialment conflictes sorgits en el si de la família, amb l'assistència de professionals qualificats per tal d'arribar a acords estables. Però avui a Balears la mediació és una realitat desregulada, avui la mediació no està regulada i no està regulada una institució en evident desenvolupament, que no té una normativa legal que li proporcioni cobertura jurídica ajustada en els seus fins.

La segona motivació és la d'obeir a una recomanació comunitària del Comitè de Ministres, aprovada el 21 de gener de l'any 98, en la qual s'encarrega als governs dels estats membres el següent: en primer lloc instituir o promoure la mediació familiar, o sinó reforçar-la allà on estigui implantada. I en segon lloc adoptar o impulsar mesures per tal d'assegurar la posada en marxa dels principis que inspiren aquest instrument, la mediació familiar.

I en tercer lloc la tercera motivació, és continuar amb la labor, amb la tasca legislativa d'altres comunitats autònomes del nostre país que ja s'han preocupat de regular aquesta matèria, com són les comunitats autònomes de Canàries, Galícia, Catalunya i València. Entenem que davant de realitats idèntiques, la nostra comunitat també ha d'estar present en la regulació d'una figura que es troba, com dic, en permanent evolució.

Senyores i senyors diputats, avui m'agradaria poder desenvolupar totes i cada una de les qüestions, que recollides en el seu articulat, li donen sentit i configuren el text presentat. Però per qüestions òbvies, principalment les relacionades amb el temps de què dispòs, em centraré en el desenvolupament de les que consideram d'especial i significada transcendència. Com hauran tengut oportunitat els diputats de comprovar la proposició de llei, el text es desenvolupa al llarg de 4 parts ben diferenciades.

En primer lloc una exposició de motius, que desenvolupa la seva estructura, destaca l'esperit i la filosofia pel qual ha estat redactat aquest text. En segon lloc un títol preliminar de disposicions generals, que fa referència a la finalitat de la mediació familiar, fa referència a quins han de ser els principis que han d'inspirar aquesta tècnica, aquesta mediació i que no són altres que aquells que han inspirat altres lleis, la bona fe, la voluntarietat, la neutralitat, la imparcialitat, la confidencialitat i la immediatesa. També es regula en aquest títol l'àmbit d'aplicació, que no pot ser d'altre que les Illes Balears. En tercer lloc un títol tercer, allà on regula un dels elements més innovadors d'aquesta llei que no és altre que el contracte entre les parts sotmeses a mediació i que són: mediador i els subjectes en conflicte, és a dir, els mediats, que sempre és una part plural, sempre han de ser, com no pot ser d'altra manera, dos.

Diferents veus apuntaven que aquesta comunitat autònoma no tenia prou competència per tal de regular el contracte de mediació. Doncs bé, aquesta figura és possible en virtut de la competència, per si algú tenia qualche dubte, exclusiva que li atorga l'article 10.23 del nostre Estatut d'Autonomia, sobre la conservació, sobre la modificació i el desenvolupament del dret

civil propi. A la vegada que es reconeix també a l'article 149.8 de la nostra Constitució espanyola.

Senyores i senyors diputats, la intenció com dic de regular contractualment la mediació familiar té diferents arguments, per una banda neix amb la intenció de donar seguretat jurídica a les parts. Avui a les Illes Balears no hi ha una regulació específica que determini, no tan sols els drets i deures de qui es sotmeten a un procés de mediació, sinó que tampoc existeix regulació concreta, específica i determinada respecte a les obligacions de les parts que també es sotmeten a aquest procés. I molt menys existeix un règim de responsabilitats que es poden, evidentment, generar en el propi procés de mediació.

Per totes aquestes qüestions, però especialment perquè entenem que la mediació és una figura que té vida pròpia i és susceptible de ser regulada de forma i manera precisa, per tal de garantir l'èxit que pretén, el meu grup considera imprescindible la definició d'aquesta relació. I en segon lloc també el que justifica l'interès del meu grup de presentar aquest text amb la regulació contractual d'aquesta relació, no és altra que no haver de recórrer a figures anàlogues per determinar de quin tipus de relació contractual estam parlant. Com hauran comprovat en l'exposició de motius, es parla de què possiblement haurien de recórrer a figures anàlogues, com pugui ser la relació demandat, o bé a figures anàlogues a aquesta relació, com pugui ser el contracte d'arrendament de serveis. En aquest cas, aprovada aquesta llei, no haurem de recórrer a cap tipus de figura anàloga, tendrem un contracte tipificat com a tal, com a contracte de mediació familiar.

Aquest mateix títol a què faig referència, el títol I, també parla de la capacitat de les parts, la general per poder contractar, excepte en aquells matrimonis que se'ls demanarà la mateixa capacitat que varen tenir per poder contraure el matrimoni. I a les parelles estables, d'acord amb la Llei 10/2000, a la capacitat que s'exigia per tal de formalitzar i materialitzar aquella relació de parella estable. Les matèries objecte d'aquest contracte, no pot ser d'altra manera, són les estrictament pròpies del dret civil de família, separacions, divorcis, relacions paterno-filials, pàtria potestat, dret a família i que sempre siguin susceptibles de ser plantejades judicialment.

Fixam la durada d'aquest contracte en tres mesos, però res impedeix que hi pugui existir una pròrroga de tres mesos més per tal d'allargar la mediació, si és que realment és necessari per poder arribar a l'acord en el que no s'ha arribat inicialment. Entenem que no podem allargar innecessàriament la mediació, és un procés per arribar a acords ràpids i acords eficaços, si no s'arriba no hi ha res que impedeixi que les parts acudin a la jurisdicció ordinària, o en el futur, tornar-se a sotmetre a un altre procés de mediació. Entenem que sis mesos són prou..., independentment de les possibilitats que també se'ls atorga a les parts de poder recórrer, com dic a la justícia, o bé iniciar un altre procés de mediació.

També en aquest mateix títol I s'estableixen les obligacions de la part mediatadora i també les obligacions de la part mediada. Senyores i senyors diputats, no hi ha dubte de què el mediador té una gran responsabilitat en el procés de mediació, en això tots hi estam d'acord. I no només per a aquelles matèries que

són objecte de la mateixa mediació, que també, sinó perquè bona part dels acords a què els subjectes arriben, es donen per la precisa intervenció d'aquest mediador que utilitza tècniques que realment motiven a les parts, per tal de buscar i trobar el consens desitjat. Per aquesta precisa qüestió i perquè les parts han de ser realment les beneficiades de tot aquest procés, s'ha considerat establir un règim d'obligacions del mediador per tal de què es preservi, es garanteixi i s'asseguri sempre i en tot moment que els acords s'hauran materialitzat respectant escrupolosament els principis que realment inspiren aquesta matèria.

Com deia, també s'estableixen obligacions de la part familiar, com no pot ser d'altra manera, que consideram també convenients articular per facilitar, sense cap dubte, la tasca del mediador que permeti arribar amb més facilitat a l'acord en qüestió. No menys important dins aquest títol és el règim d'acords, de l'article 18 al número 22 s'estableixen quins són els efectes, quin ha de ser el contingut d'aquests acords, com es formalitzen, quines són les causes d'extinció i les situacions possibles que puguin donar fi a la mediació per no haver trobat punts en comú.

Respecte al títol II, senyores i senyors diputats dir que aquesta llei neix, el Grup Parlamentari Popular així ho entén, neix amb la vocació de què la mediació familiar sigui un servei públic. El títol II crea el servei de mediació familiar de les Illes Balears com una entitat sense personalitat jurídica pròpia, adscrita a la conselleria competent en matèria de família, amb l'objecte de promoure, d'administrar i facilitar l'accés a la mediació. En aquest títol se regula també l'organització, funcionament, servei i les funcions que aquest servei de mediació familiar ha de complir. I sobretot la gratuïtat de la mateixa. És precisament, me permetran vostès que utilitzi aquest terme, és aquí en la gratuïtat de la mateixa allà on entenem que es democratitza de veritat la mediació familiar. Una mediació de tots i una mediació per a tots, la gratuïtat ha de permetre, sense dubte, l'accés a tothom a aquest mecanisme i d'aquesta manera posar la (...) de conflictes familiars a l'abast de qualsevol que tenguí realment necessitat de solucionar diferències sense haver de recórrer a la via judicial.

Vaig conclouent. L'article 27 estableix quins són els requisits necessaris per poder ser mediador, no només ho podran ser els missers, psicòlegs, treballadors socials, educadors socials, pedagogs, etcètera, sinó que s'obrin les portes per a l'exercici d'aquesta activitat mitjançant l'acreditació suficient de coneixements prou per poder accedir a aquesta professió, sempre i quan estigui homologat per la conselleria en qüestió. L'article 28 regula els centres de mediació, entenc que això és una mesura important per tal d'evitar l'intrusisme dins aquesta matèria, en contra de les garanties que en aquesta llei realment s'estableixen. També en aquest mateix títol es contempla el registre de mediadors.

Això era tot el que jo els volia comentar a les senyores i senyors diputats, per tal de presentar aquesta llei de mediació familiar i posar-la a la seva consideració, sol·licitant-los, com no podia ser d'altra manera el vot favorable.

Per acabar m'agradaria posar en coneixement que per a la redacció i articulació d'aquesta proposició de llei, el meu grup

ha cercat l'opinió i han estat escoltades les veus d'aquells que tenen un especial protagonisme en aquesta disciplina, com són associacions relacionades amb el món de la mediació. Així com també han estat contrastades les diferents perspectives que sobre aquesta matèria ens han facilitat diferents professionals singularment considerats. Però especial significació i participació han tengut entitats com el Col·legi d'Advocats de les Illes Balears, així com la comissió assessora de dret civil de les Illes Balears. A tots ells i des d'aquesta mateixa tribuna els vull donar i en nom del grup, els més sincers agraïments per la seva participació i per la seva col·laboració.

És cert que també aquest grup parlamentari, el Grup Parlamentari Popular, inicialment es va atracar a tots i cada un dels grups parlamentaris representants en aquesta cambra, per tal de donar entrada consensuada d'aquest text. No ha pogut ser així, estic convençut que tenim moltíssimes qüestions en comú i petites diferències, en el meu entendre, que ens separen. En qualsevol cas jo els demanaria que mitjançant l'estudi d'aquest text i aprofundint en el seu esperit i en la seva filosofia, fóssim tots capaços d'arribar a un enteniment per tal de què aquesta llei s'aprovés amb el consens que realment requereix.

Això és tot per la meua part. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Jerez. Hi ha cap grup que vulgui intervenir en torn a favor? Intervencions dels grups parlamentaris en torn en torn en contra? Per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds Sr. Rosselló té la paraula.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Per donar des d'aquesta tribuna l'opinió del meu grup, Esquerra Unida i Els Verds, sobre aquesta proposició de llei que presenta el Grup Popular. He de coincidir amb el diputat que m'ha precedit en l'ús de la paraula, en la importància d'una llei d'aquestes característiques, d'una llei per tant, que reguli la mediació familiar a les nostres illes. Ja s'ha dit aquí que hi ha altres comunitats autònomes que ja s'han avançat en aquest tema i que ens obrin camí en la línia de què nosaltres hauríem de caminar pel mateix camí.

Per tant, sigui dit que per part del nostre grup consideram important l'aprovació d'una llei de mediació familiar de la nostra comunitat autònoma i no tenim el més mínim dubte de què hi entra perfectament dins les competències que corresponen a la nostra comunitat autònoma i en el marc de l'Estatut d'Autonomia. Per tant, per aquí no hi hauria cap problema. Nosaltres de totes formes no coincidim amb la petició que se'ns formula per part del Grup Parlamentari Popular de donar suport a aquesta proposició no de llei, donar el vist i plau a l'inici, partint d'aquesta proposició, perquè arribam aquí avui després d'una llarga història que convé tenir en compte i convé recordar, perquè sinó al final no ens acabam d'assabentar.

La història comença en el principi de legislatura quan se'ns convoca a una reunió en el Col·legi d'Advocats a tots els

portaveus parlamentaris d'aquesta cambra per presentar-nos per part del Col·legi d'Advocats i del seu grup de mediació familiar especialment dedicat a aquest tema, un projecte de llei que ells ja tenen elaborat i que tendrien molt d'interès en què entrés aviat en aquest Parlament. Jo no tenc el més mínim dubte que si el diputat Sr. Jerez diu que tenen la col·laboració i suport del Col·legi d'Advocats a la proposició, no en tenc el més mínim dubte. Però tampoc hi ha el més mínim dubte que l'únic partit que no se va presentar en aquesta reunió va ser el Partit Popular i tots els portaveus varem assistir a aquesta reunió, excepte el portaveu del Partit Popular.

Una vegada i vist que això no va ser possible, partir d'aquesta proposta inicial del Col·legi d'Advocats, se varen produir tot un seguit de reunions durant mesos en seu parlamentària dels distints portaveus dels grups parlamentaris, convocats pel Partit Popular, per poder presentar per consens un projecte de llei, ja se descartava aquell del Col·legi d'Advocats i ja se partia d'un altre text nou. Les anades i vingudes durant aquests mesos o anys, en aquests moments han estat importants. Les reunions han estat importants i el Sr. Jerez ha resumit amb una frase molt sintètica, "no va ser possible arribar a un projecte de consens". Evidentment no va ser possible, jo hi afegiria: el partit majoritari d'aquesta cambra va demostrar una vegada més, la incapacitat per fer una proposta de consens, per arbitrar, treballar, mediar, entre els distints portaveus parlamentaris perquè pogués sortir una proposta de consens, que sense cap dubte no era difícil.

I passat un temps, el Grup Popular un poc per sorpresa, sense que s'hagués desconvocat aquest tipus de reunions que se fa, presenta el seu propi projecte. Evidentment no tenc res a dir a la legitimitat reglamentària de l'actuació, no hi ha cap problema en aquest sentit. Ara bé, és evident que això demostra quina és la voluntat de consens que tenia el partit Popular entorn a aquest projecte de llei.

Evidentment, una vegada que coneixem aquest projecte que presenta el Partit Popular, tal vegada podem arribar a la conclusió de per què no va ser tan fàcil aquest consens, perquè hi ha un seguit de discrepàncies no tan secundàries. Discrepàncies no tan sols en el si dels distints grups parlamentaris, sinó amb els distints agents o entitats socials que se mouen dins aquest àmbit. El Sr. Jerez ha fet referència al Col·legi d'Advocats, jo també m'he referit a quin cas s'ha fet per part del Partit Popular a aquest projecte, se pot agafar, jo el tenc en el meu despatx, m'imagín que tots els portaveus tenen el projecte que va presentar el Col·legi d'Advocats i el que se presenta avui, hi ha algunes diferències, són significatives en algun cas. I s'ha fet referència a eminents professionals de la matèria.

Jo faré referència al Col·legi d'Educadors i Educadores Socials, o a l'Associació de Mediació Familiar, que discrepen del projecte que se presenta avui aquí. Per tant, algunes diferències hi ha, diferències amb les quals nosaltres ens sentim identificats. Per tant, ha estat *marear la perdiz*, com es diu en castellà, perquè en el fons era més difícil del que semblava posar-nos d'acord. De totes formes encara tendrem temps de veure si això se soluciona ràpidament, via esmena, o no se soluciona.

Nosaltres tenim un argument fonamental de discrepància sobre aquest projecte de llei i després tot un seguit de discrepàncies més parcials. L'argument fonamental, l'argument de fons seria que nosaltres partim de la idea de què això no és una Llei de mediació familiar pròpiament dita, sinó més bé una llei que regula un contracte laboral de mediació entre parts de mediació. És a dir, queda molt més curta, molt menys global d'allò que nosaltres consideràriem que hauria d'englobar aquesta llei de mediació. Opinió que nosaltres compartim amb el Col·legi d'Educadors i Educadores Socials, o amb altres col·lectius.

El mateix article primer de la llei ja per a nosaltres és confús, la finalitat que marca aquesta llei és ja confús. Per a nosaltres l'objectiu d'aquesta llei, no un apartat més dins la llei, sinó l'objectiu fonamental de la llei, allò que hauria d'emmarcar el sentit d'aquesta llei hauria de ser regular la mediació familiar com un servei social especialitzat, no amb una actitud difusa, allà on el tema de serveis socials és una part més que se contempla i no com allò que hauria de ser la base de la llei. A la vegada, si entrem a aprofundir damunt aquest títol concret del servei social, nosaltres pensam que aquest servei social especialitzat hauria d'estar inclòs dins el sistema balear de serveis socials, dins el sistema global de serveis socials.

Se podrien argumentar molts altres motius amb les quals nosaltres tenim discrepàncies, però en cas de què avanci la presa en consideració d'aquesta llei, jo deduesc, som de lletres, però arrib a saber contar els números i deduesc que avui sortirà endavant i tendrem ocasió de presentar les nostres esmenes i pel camí de la correcció de les esmenes ja podrem entrar més profundament a veure quins són els matisos, les diferències, les incorporacions..., ara no consumiré més temps en aquest sentit.

De totes formes partim d'una filosofia global que s'expressa a l'exposició de motius, que ja ens preocupa un poc que la idea que la mediació familiar pugui servir, no tan sols per cobrir i cuidar les conseqüències d'un conflicte familiar que afecta els fills, sinó fins i tot per ajudar a solucionar aquest conflicte familiar en si. I la mediació per tant, no sigui una tasca per cobrir allò que això comporta respecte als fills, sinó una espècie de conseller matrimonial, qüestió que a Estats Units pot estar molt de moda, aquí no tant. Va defensar en un article en el *Diari de Mallorca* el propi portaveu del Grup Parlamentari Popular, Sr. Huguet, i que també surt a l'exposició de motius. Nosaltres no hi coincidim plenament, creim que nosaltres ens movem dins una dinàmica legislativa laica, allà on el divorci és un dret absolutament reconegut, tan respectable com qualsevol altra cosa i que per tant, la tasca d'una mediació familiar no seria posar solucions a aquest tema, sinó les repercussions que per als infants té.

També creim que la llei en general planteja i genera tot un seguit de confusions i a l'hora de delimitar la seva aplicació, de delimitar els contextos professionals, de córrer el risc de confondre les ciutadans i tergiversar els objectius genuïns de la mediació. En definitiva, ens trobam davant d'una llei que no va poder ser consensuada, que va ser d'esquena a una proposta inicial que sortia d'una iniciativa social, en aquest cas del Col·legi d'Advocats, que hagués estat una bona idea i un element políticament molt important, jo crec que tot allò que són iniciatives que vénen de la societat civil en aquest

Parlament, si nosaltres fóssim capaços de recollir-les i encapçalar-les, estariem donant més pes i més valor d'aquesta democràcia davant la societat del legislador, o la cambra de legislació. No va ser possible, no va ser possible que després el grup majoritari oficiés de mediador per aconseguir un consens generalitzat i ens ve un projecte que no és del tot, ni molt manco, allò que nosaltres desitjàriem.

De totes formes, repetesc, ara s'obrirà un període d'esmenes i veurem en el marc d'aquest període d'esmenes quina és aquesta capacitat de consens que el diputat que m'ha precedit en l'ús de la paraula n'ha fet gala i veurem per tant, quines condicions hi ha d'arribar a un acord major o menor. Si al final arribam a un major acord serà positiu per a la societat i per a tots, però no s'entendrà per què hem perdut aquests dos anys. Jo encara no aconsegueix entendre què ha passat, a no ser que sigui que el Partit Popular vol dir que això és la llei que han presentat ells, enlloc de ser la llei de tots. Si és així, tant se val, no cal presumir tant, ja sabem que són el partit majoritari, per tant, no cal repetir-ho. I si no és així, serà que hi ha més diferències i ja ho veurem durant la tramitació.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Rosselló. Per part del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista té la paraula la Sra. Mascaró.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Jerez, escoltades totes les veus, li accept, és ver, i moltes vegades hi érem presents, ara, no totes van ser tengudes en compte, les principals per a nosaltres no varen ser tengudes en compte. I després, vós deis que tenim petites diferències, és que justament aquestes petites diferències per a nosaltres són una gran diferència, que és la filosofia que marca tota aquesta llei.

La història d'aquesta proposició no de llei no és, com dèiem abans, quan parlàvem del Pla sociosanitari, una novel·la d'entregues, però sí que ha tengut tota una sèrie de capítols que ja ens ha recordat el portaveu d'Esquerra Unida i que jo també li volia recordar. No m'estendré tant perquè ja ho han dit abans, però a principi de legislatura un col·legi professional ens ofereix la possibilitat a tots els grups de fer una proposta conjunta i a més ens la dóna per escrit, vam estar mesos i mesos tots els grups esperant quina era l'opinió del Partit Popular, mesos, i l'esperàrem per arribar a un text conjunt; mentre esperaven el Govern treballava en un avantprojecte, perquè el mes de febrer del 2004, una pregunta de la Sra. Binimelis, diputada del Partit Popular, la consellera de Presidència, entre d'altres coses, va dir "I com a punt important dir que hem començat a redactar l'esborrany d'avantprojecte de llei de mediació familiar", això era en el febrer del 2004, som al març del 2006.

Després d'aquesta resposta el Partit Popular sí que ens va enviar un esborrany a tots els grups, que no ens acabava d'agradar però que va servir per poder fer feina, per anar cercant un text comú a tots els grups, que no va ser possible, que fins i tot ens vàrem reunir amb diferents entitats i no vàrem

aconseguir el consens i ens pensàvem que a un moment o l'altre el Govern presentaria un avantprojecte. Perquè llavors, dia 23 de setembre del 2005, en resposta escrita a un diputat d'aquesta cambra, la consellera de Presidència deia: "S'ha impulsat i s'ha col·laborat activament en l'avantprojecte de llei de mediació de les Illes Balears"; per tant esperàvem que el Govern presentés l'avantprojecte. Però, o no es varen atrevir o el va donar al Partit Popular perquè fos una proposició del Partit Popular.

Una proposició que, des del PSM, entenem que no reflecteix allò que s'entén per mediació familiar, que no recull allò que els tècnics ens diuen que ha de ser la mediació familiar; ha de ser un procés on es treballen principalment aspectes emocionals, comunicacionals i relacionals, a més dels que són estrictament jurídics en els quals també s'hi treballa, conveni reguladors, manutenció, règim de visites, però en el bàsic, en la mediació familiar són els sentiments, la comunicació, la relació entre persones unides per un sexe, per un nexa familiar, bé perquè són parella, bé perquè són parells i fills, bé perquè tenen un infant acollit a ca seva; també es treballen, li dic, aspectes jurídics, però en el bàsic són els altres. La persona mediatadora el que ha de fer és dotar d'eines comunicacionals a les persones que tenen un conflicte per resoldre per elles mateixes el conflicte.

El Partit Popular no ho ha entès així, o al manco el que té més pes dins el Partit Popular, i ens ha presentat una llei que només reflecteix una eina que es pot emprar o no en la mediació familiar, que és el contracte de mediació. La seva llei prioritza més la relació mercantil, la laboral i la jurídica en lloc de prioritzar la relació personal, que és el bàsic en la conciliació familiar.

Una de les motivacions, ens dèieu vós, per presentar aquesta proposició no de llei ha estat continuar la tasca d'altres comunitats autònomes. Qualque motiu hi ha d'haver perquè comunitats autònomes que en el moment d'aprovar-se la llei estaven governades per partits polítics de diferent color, com Catalunya, Galícia, el País Valencià i Canàries, justament cap d'aquestes hagi entrat en el tema del contracte; qualque motivació hi ha d'haver perquè no es reguli el contracte i en canvi sí es regulin altres coses més importants. Allò que per al Partit Popular, perquè a més ho diu la proposició de llei que han presentat, a l'exposició de motius, és la gran novetat, la gran millora sobre aquestes lleis d'altres comunitats, és precisament el principal punt perquè el nostre grup diguem no a la seva proposta. Una proposició de llei que es basa en la regulació del contracte en lloc de centrar-se en els aspectes personals i emocionals de la parella oblida l'aspecte social de la mediació familiar i nosaltres no li podem donar suport.

I miri si l'oblida que dels 40 articles que té la proposta en dedica 10 a règim sancionador, 8 a regular el servei de mediació i una vintena a regular el contracte, per tant no és una llei de mediació familiar, és una llei de contracte de mediació familiar, però és una llei de contractes, no és una llei de mediació. Allò que fa realment necessari la llei és precisament la necessitat de regular el servei social que doni cobertura a aquesta mediació, no el contracte entre dues parts. La filosofia d'aquesta llei de mediació no pot ser tan exageradament mercantilista com ens l'ha presentada el Partit Popular.

Alguns dels motius que vostès donen per argumentar això del contracte dins l'exposició són, precisament, ens fan aprofundir encara més en el nostre no en el tema del contracte. L'exposició de motius ens parla d'arbitratge, de dret de consumidors, de dret mercantil i tot això li serveix per justificar la necessitat de centrar la llei bàsicament en la regulació d'aquest conveni, d'aquest contracte entre persones; però la mediació familiar és un procés que se centra en la gestió dels conflictes, no a firmar un contracte. Es pot fer o no es pot fer en mediació familiar un contracte, però no és necessari, la mediació familiar ni és un servei d'orientació ni és una teràpia ni molt manco és un arbitratge, la mediació familiar no afecta ni a productes ni a mercaderies, afecta persones i sentiments, aspectes emocionals i la relació d'una parella o entre dos familiars. I difícilment això es pot solucionar, es poden arribar a acords si ens centram justament i exclusivament en un contracte.

Hi ha altres coses de la llei que no compartim que esperam que si no ens ho tenen en compte ara, de tornar enrera, i poder fer un text comú entre tots, en venir el període d'esmenes ho puguem fer, com per exemple les parts, la llei diu que dins aquest contracte de mediació hi ha dues parts, la persona mediatadora i la part en conflicte; quan hi ha una part en conflicte, no hi pot haver dues parts, evidentment, hi ha la part mediatadora, que és una part, però les que estan en conflicte no són una, per això estan en conflicte, són dues. Dins el procés de mediació hi ha tres parts, les dues que estan en conflicte i la persona que mitjança, perquè vostès entenen un contracte uns que tenen un conflicte, que són un nucli, que contracten un servei d'un professional. No és així, hi ha uns serveis de professionals que donen la possibilitat de resoldre certs conflictes, però no necessàriament a través d'un contracte.

Altres temes, sí, per exemple el tema dels principis que han de regular la mediació, també dèieu vós que veníem de la recomanació de la Unió Europea que ha establert que la mediació familiar ha d'estar impregnada d'una sèrie de principis. Curiosament, obliden la professionalització, que és un dels que la Unió Europea diu que ha d'impregnar els principis del treball de la persona mediatadora; en canvi, posen el de la bona fe, substitueixen la professionalització per la bona fe, han d'actuar amb bona fe les parts, està bé, però no estaria malament afegir-hi la professionalització.

A més, bé, de la titulació que hauria de regular la formació, tot això ho deixen per a més endavant i deixen per a més endavant l'aspecte que hauria de ser bàsic, que per a nosaltres és bàsic, dins una llei de mediació, que és, com li deia abans, el Servei de Mediació Familiar de les Illes Balears, això ho deixen per a una regulació posterior. Hi dediquen 8 articles com a de mitja creació, però ja diu la pròpia llei, el propi escrit, que s'ha de regular posteriorment, i nosaltres entenem que l'objecte d'aquesta llei precisament hauria de ser regular el Servei de Mediació Familiar de les Illes Balears dins el sistema de serveis socials de les Illes Balears, i això no ho fan.

Per tant, és una llei que incideix fonamentalment en el caire mercantil de posar a l'abast serveis als ciutadans però des d'un caire mercantilista; no respon a la filosofia que nosaltres entenem que ha de ser la mediació familiar; que els llaços personals, els temes dels sentiments i els temes socials han

d'estar per damunt dels temes mercantilistes. I com li he dit abans, aquestes petites diferències per a vostè per a nosaltres són prou grans per dir-los que no al seu projecte. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Aina Rado.

LA SRA. RADO I FERRANDO:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Pel que fa a aquesta llei de mediació la veritat és que ha tengut, com a mínim, curios, ja s'ha dit aquí, després de tota una sèrie de reunions, no només amb diferents partits polítics d'aquesta cambra, sinó també amb diferents associacions, un dia que encara esperàvem que el Partit Popular ens convocàs a una nova reunió, perquè crec recordar que així en principi havia quedat, que pensarien les propostes que havíem fet, i un dia, d'una manera sobtada, però absolutament legal i correcta evidentment, veim que ha presentat el Grup Popular aquesta llei de mediació. Ja he dit abans que varem tenir aquestes reunions per intentar arribar a un acord i presentar una llei conjuntament. Jo crec que hagués estat molt interessant, hagués estat bo poder presentar una llei d'aquestes entre tots, que pogués donar satisfacció a les demandes de la ciutadania en aquest aspecte, però qualche cosa va posar que això, a un moment donat, pareix que no va ser possible. No sé quina és la qüestió que degué passar dins el Grup Popular perquè això es canviàs i optassin per presentar una llei en solitari.

Dir d'entrada que el Grup Socialista votarà en contra de la presa en consideració d'aquest projecte de llei. Votarà en contra per moltes raons, però, bàsicament, per una i per damunt de totes: estam convençuts que el que ha presentat aquí el Partit Popular no és una llei de mediació, no és una llei de mediació com s'entén a totes les comunitats autònomes, i m'atreviria a dir quasi bé arreu del món. Vostès presenten una llei que regula el contracte de mediació, un contracte de prestació de serveis que ja està perfectament regulat en el Codi Civil. Vostès han pretès fer un text nou, el Sr. Jerez ens ho ha dit a qualche ocasió, fer un text original, i ha estat tan original que, segons molts juristes consultats, pot acabar, i li dic, ja li he dit en altres ocasions, sr. Jerez, i no és una opinió sols d'aquesta diputada que li parla sinó de juristes amb prou coneixements del tema, pot acabar en el Tribunal Constitucional.

S'allunya evidentment de la legislació en aquesta matèria d'altres comunitats i no discutim, jo no li dic, si la comunitat autònoma té competències en l'àmbit de mediació familiar, evidentment que en té, té competències per regular una sèrie de temes que entrarien dins la mediació; però el que la llei regula amb contingut d'un contracte privat, un contracte privat de mediació familiar, no una llei de mediació familiar, li han dit ja els representants dels partits que m'han precedit en l'ús de la paraula. La diferència entre la regulació d'un contracte de mediació i una llei de mediació és fonamental des de tots els punts de vista, inclòs el jurídic.

Li deia que la comunitat autònoma pot regular i ha de regular, nosaltres voldríem que regulàs quin ha de ser l'objecte

de la mediació, qui pot dedicar-se a la mediació, com s'ha d'exercir aquesta mediació familiar i quins requisits han d'acomplir els mediadors, cosa que aquesta llei en cap moment fa. Basta dir que tot el capítol 1 es dedica al contracte de mediació, al contracte, Sr. Jerez, ni més ni manco, qualcú ja li donava unes xifres, ni més ni manco que 20 articles dels 30 que té la llei, si exceptuam el règim sancionador, 20 articles dedicats al contracte de mediació.

En tot l'articulat no hi ha cap article dedicat al procediment pròpiament dit, cosa que si fan, vostès els haurà llegit, supòs que vostès en tendran coneixement, les lleis tant de Catalunya, de València, de Galícia, de Canàries, però aquí es tractava de fer una llei original. La mediació, tal com l'entén el Grup Socialista, i per cert no només el Grup Socialista, sinó la immensa majoria dels professionals, és un servei que l'administració ha de posar a disposició de la ciutadania per tal de facilitar un sistema eficaç en la resolució de conflictes en l'àmbit familiar i, essent l'objectiu prioritari, evitar la judicialització. Per cert, també s'ha repetit ja en aquesta tribuna, la mediació no és un sistema per preservar l'estabilitat de la parella, tal com diu l'exposició de motius, no qualificaré que me recorda aquest interès a mantenir l'estabilitat de la parella, la parella ha d'estar unida mentre ho consideri convenient, després el que s'ha de fer és facilitar que aquesta separació no sigui conflictiva, o sigui, el menys conflictiva possible i que aquesta separació afecti el menys possible els fills.

Pel que fa al paper de l'administració, en el marc del text que vostès duen avui aquí, queda totalment desdibuixat per la prioritat que es dona a la regulació d'una activitat privada. Es dedica més a regular i a consagrar la mediació familiar com a activitat privada i no com a un servei públic, que és el que, al nostre entendre, hauria de ser. El fet de regular la mediació familiar a partir de l'existència d'una obligació a canvi d'un preu desvirtua totalment l'essència de servei públic, tal com ho diu textualment l'exposició de motius, i li llegiré: "contracte pel qual una part anomenada mediador, a canvi d'un preu, s'obliga a complir l'encàrrec que li fa l'altra part".

Senyores diputades i senyors diputats, creuen realment que és necessari regular la mediació familiar a partir d'un contracte privat? És a dir, és realment necessari obligar les parts en conflicte a firmar un contracte, amb un contingut tan dens, però al mateix tan limitatiu? Recordi que parla de tres mesos, que poden ser tres mesos més, en qüestions de mediació qualsevol professional li dirà, Sr. Jerez, que no es poden posar terminis, poden ser quinze dies, poden ser sis mesos o en poden ser set; precisament del que es tracta és d'agilitar els tràmits i eliminar dificultats pròpies del procediment judicial. En aquests moments, vostès ho sabran, no negocien ja els advocats convenis reguladors sense haver de firmar prèviament un contracte de mediació?

Per tot això, i sense entrar evidentment dins l'articulat, ja que l'articulat, com ja hem expressat molts dels que avui hem pujat a aquesta tribuna, el que fa és el que parlem, regulació d'un contracte privat, creim, Sr. Jerez, que el Partit Popular hauria de retirar aquesta llei, que no sols no té l'aprovació dels diferents grups polítics, no té cap tipus de consens amb els diferents grups polítics, sinó que també produeix un rebuig

important per part dels professionals, col·legis professionals i associacions de mediadors. Segurament, vostè ho ha dit i jo no tenc perquè dubtar-ho, té l'aprovació del Col·legi d'Advocats, però jo li vull recordar que en temes de mediació no sols els advocats intervenen, hi ha molts altres professionals, psicòlegs, treballadors socials, que intervenen en aquests processos i que difícilment es podrien entendre processos de mediació sense la participació de psicòlegs, treballadors socials i altres professionals. Com li deia, no té el consens d'aquests professionals.

Dir-li que efectivament aquesta llei de mediació, que ja estava regulada a altres comunitats, aquí era molt esperada i quan vostès varen començar a parlar de presentar conjuntament una llei d'aquestes característiques la veritat és que a nosaltres ens va agradar, crèiem que era absolutament necessari; però dir-li, Sr. Jerez, que ha estat una gran decepció veure el text que tenim avui aquí. Si queda qualche dubte que no han tractat de facilitar la sortida d'una situació conflictiva a la ciutadania, basta llegir la disposició addicional única, en la qual de veres el que interessa als ciutadans queda postergat per a una regulació posterior.

També li deien, que vostè crec que parlava de l'article de formació, per exemple, queda també postergat a un reglament posterior. És a dir, totes les coses que realment han d'entrar dins un procés de mediació, com s'ha de fer aquesta mediació, qui és susceptible de poder participar a un procés de mediació, vostès ho deixen a una reglamentació posterior. L'únic que han volgut fer és regular, li he dit ja en el començament, un contracte privat.

Jo els demanaria, sé que no ho faran, però és la meva obligació demanar-los-ho, que retirin aquesta llei, que intentin arribar a acords, sobretot amb els professionals que de qualche manera seran els afectats per aquesta llei que vostès duen aquí. Segurament, si així ho fan, tal com jo des d'aquí els ho deman, aquesta llei no serà tan original com vostès havien previst, però segurament no acabarà en el tribunal, o no tindrà possibilitats d'acabar en el Tribunal Constitucional, tal com creim que podria passar amb el text presentat a aquesta cambra.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. El Grup Parlamentari, en torn de rèplica, té la paraula, Sr. Jerez.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Per començar i sense intenció de voler ofendre cap membre de cap grup parlamentari, els vull dir que la recomanació de la Unió Europea és de l'any 1998, que vostès varen governar aquesta comunitat autònoma des de l'any 1999, que vostès se'n varen anar d'aquesta comunitat autònoma i nosaltres no varem tenir una llei de mediació familiar, i avui el Partit Popular governa aquestes illes i, si Déu vol, acabarem aquesta legislatura amb una llei de mediació familiar. Això damunt la taula, això per començar.

En segon lloc, a Espanya, des de l'any 2001 diferents comunitats autònomes han estat regulant aquesta matèria, des de l'any 99 a avui, o 98, no s'ha estat capaç i ha estat el Partit Popular qui hagi hagut de dur la iniciativa en aquest sentit, els agradi més o els agrada menys, però això és la veritat, jo no vull ofendre ningú. Evidentment a ningú més que a mi m'hagués agradat arribar avui a aquesta tribuna per defensar aquesta llei amb un text consensuat, a ningú més que a mi; ara, senyors diputats, permeti'm que els digui que existeixen diferències i que es respectin aquestes diferències, i si entenem que aquest text no es pot presentar conjuntament perquè les diferències no són les que respecten el nostre esperit o la nostra filosofia respecte de la mediació familiar, ho facem independentment. A mi, aquí en aquesta tribuna, m'hagués agradat almenys sentir: agraïm al Grup Parlamentari Popular que ens hagi ofert presentar-ho conjuntament, independentment que llavors no ho presentàssim conjuntament, però m'hagués agradat sentir-ho.

Entrant dins la matèria, i molt breument, perquè tenc molt poc temps, només me referiré a petites i breus qüestions; vostès centren tota la seva artilleria en la relació contractual, nosaltres entenem que la relació contractual és absolutament beneficiosa per a les parts que se sotmeten a la mediació. Però per què? Doncs, precisament, pels drets i les obligacions que es puguin desprendre d'aquest contracte de mediació.

Me parlava la Sra. Mascaró de què no parlem de sentiments; miri, és que una llei no parla de sentiments, qui parlen de sentiments són les persones i els mediadors, que són els protagonistes de la mediació i són els professionals que han de posar sentiment quan hi hagi d'haver sentiment. És que això és així.

Respecte de la professionalització que deia, no record quin grup parlamentari, que crec que ho deia la Sra. Mascaró, dels principis que inspiraven; bé, nosaltres entenem que el mediador és una persona absolutament professional i absolutament capacitada per dur a terme o encaminar els acords als quals se sotmeten les parts. Jo crec que obviar aquesta qüestió no és cap error com una casa, com vostès ens volen pretendre fer veure.

Me diuen que no es tracta el tema des del punt de vista social, perquè es regula la mediació com a un contracte i en funció del contracte una relació mercantil d'un contracte privat; no, mirin, és que no hi ha millor forma social de cobrir les parts que garantint tots els seus drets i establint una sèrie d'obligacions, és que no hi ha millor forma.

Mirin, jo ja ho sabia que ens trobaríem amb aquesta qüestió aquí, jo ja m'imaginava que el contracte no era una qüestió amb la qual els diferents grups parlamentaris hi estarien d'acord, això és el principi que inspira la redacció d'aquesta proposició de llei per part del grup parlamentari. Jo els ofereix, durant la tramitació parlamentària, arribar a enteniments; per aquest diputat no serà i estic convençut que vostès són capaços, si volen, d'enriquir encara més aquest text; fixi'ns en els que els dic, són capaços, si volen, d'enriquir encara més aquest text. O sigui que amb una mica de voluntat i amb la voluntat d'aquest diputat, que la té tota, podem arribar a qüestions puntuals que millorin i beneficiïn els que estaran subjectes a aquesta llei.

Per tant, jo l'únic que els deman és un esforç i en aquest sentit redactar les esmenes que considerin convenients, que ja els dic, que per a mi i per al meu grup parlamentari, si entenem que beneficia el text, no serà.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Contrarèplica dels grups que hagin intervengut en contra, per un temps de cinc minuts. En primer lloc, Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, Sr. Rosselló, té vostè la paraula.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Bé, jo crec que la intervenció del Sr. Jerez, la darrera intervenció del Sr. Jerez és molt clarificadora, si haguéssim, en fi, si aquesta hagués estat la posició del Grup Popular des del principi, ja ens haguéssim entès, tenim posicions diferents, ells presenten una proposició no de llei i nosaltres l'esmenam i llestos. Per què no s'ha fet així des del primer moment i per què s'ha estat donant voltes durant un temps i un altre? Home, probablement perquè era molt dur haver d'assumir que el Col·legi d'Advocats ens presenta un projecte a tothom i que l'únic que no s'hi interessa és el Grup Popular, que no ve a la reunió, que no vol dir que no però que no vol dir que sí, i ens dóna voltes durant un any i mig. Senzillament això és el que passat; no ha tengut capacitat de consensuar un projecte de llei i, bé, acaba la seva intervenció oferint capacitat de diàleg dins el procés de tramitació d'esmenes. Ja ho veurem; jo també he acabat així. Estupend, tant de bo, quant a més acord puguem arribar millor.

El que no té sentit és que ens haguem tirat dos i mig donant voltes a una cosa que fins i tot jo que, en fi, no em consider maldestre del tot, no acabava d'entendre què passava i ho he hagut d'entendre ara a darrera hora. És que són dues concepcions diferents i les discutirem, com passat amb tantes coses, no passar res; però jo deia "i per què ara ens criden a una altra reunió, i a una altra reunió, i a una altra, i ara això, i ara allò?", i jo ja no entenia què passava. Tant li costava dir "nosaltres tenim un projecte"? A més, ni tan sols el grup; el Govern perfectament hagués pogut presentar el projecte, nosaltres haguéssim fet esmenes i tot s'hagués acabat. El que passa és que haver de dir que no a allò que inicialment havia plantejat el Col·legi d'Advocats, i hi havia una sèrie d'organitzacions socials darrere que donaven pressa, que ens demanaven reunions a tots els grups, etc., etc., idò era més difícil dir clarament "és que no coincidim i nosaltres volem presentar la mateixa".

Però tanmateix tard o d'hora es veu on estan les posicions. Les acabam de veure ara i ja està, no passa res, ja està; les haguéssim pogut veure fa dos anys i ja tendríem la llei aprovada, però hem perdut una mica el temps.

Molt bé, moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista. Sra. Mascaró, té vostè la paraula.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Moltes gràcies, Sr. President. Bé, Sr. Jerez, no ofèn vostè; hi ha altres persones que ho saben fer però vós no, evidentment. Però sí que hi ha una cosa que li vull dir: nosaltres no ens n'hem anat, encara, d'aquesta comunitat autònoma. No governam però continuam a la comunitat autònoma i continuam dins el Parlament, i vostès també hi eren, del 99 al 2003, en aquest parlament, i això que fa ara el Partit Popular de presentar una proposició no de llei perquè hi hagi una llei de mediació familiar, també l'hagués poguda fer perfectament entre el 99 i el 2003. Eren el grup majoritari d'aquesta cambra. Sí o no?, el Sr. Font em dóna la raó; no ho eren? Per què no ho va fer, el seu grup? Tampoc no ho devia trobar necessari, en aquell moment. Per tant vostès tenen... És que devia ser molt seriós, allò dels quatre anys del pacte de progrés per a aquesta gent, perquè tenen una fixació en aquells quatre anys com si en aquesta comunitat només hagin existit els quatre anys del pacte de progrés i ara a la fi poden comandar ells. Per favor!, per favor! No la varen fer, la proposta, tampoc.

Després, com vol que li donem les gràcies perquè ens ha ofert la possibilitat de fer-ho conjuntament? Perdoni, és al revés; ens han de donar les gràcies perquè esperàrem quasi dos anys a veure si hi havia la possibilitat de fer-ho conjuntament. La idea no va ser seva, la idea no va ser seva, ja li ho hem dit abans. A principis de legislatura ens vàrem reunir tots en el Col·legi d'Advocats, tots menys el representant del Partit Popular. Per tant... No ofèn, però jo que a vostè li tenc un cert efecte m'agradaria que digués les coses un poquet ben fetes.

A veure, contracte.

(Remor de veus)

Clar, que parlam de contracte, si la llei dedica la meitat dels articles al contracte i l'exposició de motius a explicar les lloances d'aquesta llei perquè té un contracte i les altres lleis que hi ha fins ara no en tenen, no en tenen.

Els sentiments. Les lleis no han de parlar de sentiments, o sí, però normalment no han de parlar de sentiments, però n'han de reflectir, de sentiments, i aquesta llei no reflecteix sentiments. Sí que hauria de regular quines són les relacions entre les persones que tenen un conflicte, potser, però per a vostès l'únic sentiment que es desprèn de tot això és que la família és indissoluble, la família no es pot separar, i una llei de mediació és una altra cosa. I és difícil una llei de mediació, perquè regular temes que afecten els sentiments de les persones, perquè els conflictes familiars afecten sobretot sentiments de persones, i a més persones molt lligades, per tant que és encara més difícil, perquè barallar-se amb un que no veuràs mai més és molt fàcil, però si s'han de continuar veient cada dia, bé perquè continuen vivint junt o bé perquè a través dels fills estan obligats de veure's, és difícil fer-ho, i per això el que s'ha de regular és el Servei de Mediació com a servei social, no com a contracte mercantil.

I em deia vostè que no hi ha millor forma, millor servei social per cobrir les parts que garantir els drets i les obligacions a través d'un contracte. Vostè no pot dir això, vostè no pot dir això; els usuaris de tots els programes de serveis socials firmen un contracte amb l'assistència social o amb la treballadora social? Les dones que van a veure les assistents social als serveis de la dona firmen un contracte per garantir els seus drets? Per favor!, no em digui que aquesta administració, si no hi ha un contracte firmat, no garanteix el dret de les persones que viuen en aquestes illes. No és necessari el contracte i vostès hi són a temps d'arreglar-ho, i jo sé que vostè ho arreglaria, si el deixassin, i llavors a sobre li fan fer el paper de venir-ho a defensar aquí.

Per tant nosaltres sí que entenem que és important la Llei de mediació però una llei com aquesta no és necessària perquè es pot continuar fent mediació sense aquesta llei que vostès ens presenten. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Rado.

LA SRA. RADO I FERRANDO:

Gràcies, Sr. President. Molt breument, jo crec que ja hem donat prou arguments per si el Partit Popular vol recapacitar i realment arribar a acords. Agraïm, Sr. Jerez, la invitació que ens fa per intentar arribar a acords en la discussió de l'articulat; ara, em permetrà, i supòs que ho entendre, que tenguí els meus dubtes, ja que després de tantes reunions crec que vostè -no sé si per culpa seva o per altres, va tenir poca capacitat d'acord. No sé si aquesta poca capacitat d'acord que hi va haver a les sessions prèvies continuarà durant la discussió de l'articulat, però si és així segurament tot acabarà com varen acabar aquestes cèlebres reunions, que varen acabar com allò que es diu: com la processó de l'aurora, en res.

Vegem, a mi m'agradaria que quedàs clara la nostra posició amb el fet que li explic que allò que estam fent és regular un contracte privat, no una llei de mediació. Em sap greu però insistiré una vegada més. Vegem, una comunitat autònoma, aquesta comunitat autònoma, pot regular les condicions, per exemple, que ha de tenir un immoble perquè es converteixi en una residència, posem per cas, de tercera edat. El que no pot fer la comunitat autònoma és regular el que ha de dir el contracte entre la residència de tercera edat i els seus clients; això és el que no pot dir perquè és un contracte privat, i vostès intenten fer això mateix.

També per altra banda -i ho diuen explícitament a la llei- les lleis de mediació, totes, totes, pretenen facilitar una situació de conflicte entre ciutadans i ciutadanes, però en aquest cas el que feim, el *leit motiv*, pareix, d'aquesta llei, és facilitar la tasca al jutge en cas que entre aquestes parts hi hagi un hipotètic conflicte. Miri que és recargolat, Sr. Jerez, ho podrien haver fet molt més senzill.

Bé, jo només li volia dir també -crec que ja li han dit- que vostès eren aquí, vostès són tan corresponsables del que no s'ha fet en altres moments perquè tenen plena capacitat d'instar el

Govern en qualsevol moment a dur qualsevol tipus de llei. No ho varen fer i per tant responsabilitat tant seva com del Govern.

(Remor de veus)

I, per cert, jo és que crec que el Sr. Jerez no ha parlat, no s'ha interessat, no ha visitat el servei de mediació familiar del Govern de les Illes Balears. Ho ha fet, Sr. Jerez? Miri, a mi només em quedar recomanar-li que parli amb ells, vegi com es fa i vegi si tenen un contracte, si les persones tenen contracte per haver d'accedir a aquest servei de mediació, que crec que el que haurien de fer, a part de tot d'ampliar-lo, és, després sí, regular, dur aquí una vertadera llei de mediació, no un contracte, una regulació d'un contracte privat, com tots els grups de l'oposició els hem dit. Gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Rado.

Senyores i senyors diputats, si els sembla bé ens prepararem per a la votació. Passam a votar.

29 vots a favor; 24 en contra; cap abstenció; per la qual cosa s'admet la presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 8610/05.

V. Liquidació del pressupost del Parlament de les Illes Balears de l'exercici 2005.

Passam al darrer punt de l'ordre del dia, que correspon a la liquidació del pressupost del Parlament de les Illes Balears, exercici del 2005.

Aquesta presidència demana a la cambra si hi ha assentiment en l'aprovació de la liquidació del pressupost del Parlament de les Illes Balears de l'exercici 2005.

Moltíssimes gràcies. Queda aprovada per assentiment.

Declaració institucional pel Dia Internacional de la Dona Treballadora.

I ara en darrera instància hi haurà una declaració institucional pel Dia Internacional de la dona treballadora.

Té la paraula el vicepresident segon de la Cambra.

EL SR. VICEPRESIDENT SEGON:

"Manifest sobre el Dia Internacional de la dona.

Des del 1975 les dones de tot el món commemoren el 8 de març com a dia internacional de la dona.

No obstant això, aquesta data, la de l'any 1975, és només la d'un any en què l'ONU va declarar oficialment que l'esmentat dia es dedicaria a commemorar la lluita històrica per millorar la vida de la dona. Realment fa quasi un segle que les dones venien festejant, de diferents maneres i en diferents dies, petites

i grans conquestes socials aconseguides en lluites individuals i col·lectives, com el vot de les dones, el dret a la feina, a la formació professional, a la no discriminació laboral; unes lluites encapçalades no només per les dones que activament, al carrer, als parlaments, als governs, a les organitzacions socials, han defensat els seus drets, sinó per totes i cadascuna de les dones que, en les mesures de les seves possibilitats, a una feina fora de casa o a la llar, han lluitat per aconseguir una igualtat que la història, la societat i el paper preponderant de l'home els ha arrabassat durant massa anys.

Les dones i els homes que integren els grups polítics amb representació al Parlament de les Illes Balears manifestem el nostre desig que no passi ni un any més sense que aquesta igualtat sigui efectiva a tots els àmbits de la societat. Ens comprometem a esforçar-nos per tal d'aconseguir el ple desenvolupament de les dones de la nostra comunitat a tots els àmbits: personal, familiar, econòmic, polític, laboral, cultural i social.

Amb aquest objectiu continuarem treballant per fer desaparèixer els entrebancs que històricament s'han interposat entre la dona i aquest ple desenvolupament de les seves capacitats, una feina que necessàriament ha d'anar dirigida a la consecució de la igualtat d'oportunitats, la incorporació, la permanència i la promoció dins el mercat laboral, a més de la conciliació de la vida familiar, laboral i personal; una conciliació que ha de ser possible no només per a la dona, perquè això significaria que la tornam a designar única responsable de les tasques familiars, sinó també per a l'home. D'aquesta manera homes i dones podran compartir la tasca d'educar i tenir cura dels fills o de les persones dependents; així home i dona podran també disposar de més oportunitats per mantenir, si ho desitgen, una carrera professional activa i enriquidora.

Els representants dels poders públics, mitjançant el nostre compromís actiu, tenim l'obligació de procurar que aquest missatge arribi a tota la societat, així com de procurar els mitjans necessaris per tal d'assolir els esmentats objectius.

Encara que els avanços dins l'àrea d'igualtat d'oportunitats entre homes i dones a la nostra comunitat autònoma han estat molt importants durant els darrers anys, especialment dins l'àmbit laboral i legislatiu, encara ens queda molt per aconseguir. Han estat realment positives iniciatives com la Llei Orgànica de mesures de protecció integral contra la violència de gènere al Congrés dels Diputats.

Per ser conseqüent amb tot l'anteriorment exposat, qualsevol política que pretengui facilitar l'equiparació d'oportunitats entre homes i dones ha de partir inexcusablement d'una educació de qualitat per a tots i totes, ja que és la clau per fer real la igualtat d'oportunitats.

Consideram indispensable comptar amb el compromís i la col·laboració de tots els grups polítics, dels agents socials i de les institucions per tal d'assolir una igualtat d'oportunitats real i vertadera per a la dona del segle XXI.

A la seu del Parlament de les Illes Balears, dia 7 de març del 2006".

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors, s'aixeca la sessió.

(Aplaudiments)

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS